

Nio kommentarer om Kommunistpartiet

Från redaktionen

Denna artikelserie är en översättning av en serie artiklar som först publicerades som ledare i *Dajiyuan* (www.dajiyuan.com), den kinesiska versionen av *The Epoch Times* (www.theepochtimes.com). På grunder som blir uppenbara vid läsning av artiklarna måste författarna förbli anonyma.

Dajiyuan publicerade den första av dessa ledare den 19 november 2004. De har sedan dess haft en extraordinär effekt på kineser utanför Kina och alltmer även innanför Kinas gränser. De nio kommentarerna har startat en diskussion kineser emellan om det kinesiska kommunistpartiets karaktär.

Epoch Times Sverige anser att även svenskar också bör få en möjlighet att ansluta sig till denna diskussion och publicerar nu därför en uppdaterad översättning av dessa artiklar.

Redaktionen, *Epoch Times Sverige*

Rubrikerna på "Nio kommentarer om kommunistpartiet" är:

1. Om det kinesiska kommunistpartiet	1
2. Om det kinesiska kommunistpartiets framväxt	4
3. Om det kinesiska kommunistpartiets tyranni	11
4. Om hur kommunistpartiet går emot universum	16
5. Om Jiang Zemin's förföljelse av Falun Gong i maskopi med det kinesiska kommunistpartiet	20
6. Om det kinesiska kommunistpartiets förstörelse av traditionell kultur	25
7. Om det kinesiska kommunistpartiets historia av dödande	33
8. Om det kinesiska kommunistpartiet onda sektnatur	40
9. Om det kinesiska kommunistpartiets skurknatur	46

"Innan locket läggs på det kinesiska kommunistpartiets kista, vill vi förmedla ett omdöme om partiet och den internationella kommuniströrelsen, som i över ett århundrade har plågat mänskligheten."

Inledning

Efter kommunistregimernas fall i Sovjetunionen och Östeuropa för mer än ett decennium sedan, möter den internationella kommuniströrelsen förakt världen över. Det är bara en tidsfråga innan det kinesiska kommunistpartiet (KKP) faller.

Innan sitt totala sammanbrott försöker dock KKP knyta samman sitt öde med den kinesiska nationen och dess 5 000-åriga civilisation. Det kinesiska folket måste nu ta ställning till de överhängande frågorna om hur det ska se på partiet, hur Kina ska kunna utvecklas till ett samhälle utan partiet och hur det ska kunna vidarebefordra det kinesiska kulturarvet. *The Epoch Times* publicerar därför en serie ledarartiklar, "Nio kommentarer om kommunistpartiet". Innan locket läggs på det kinesiska kommunistpartiets kista, vill vi förmedla ett omdöme om partiet och den internationella kommuniströrelsen, som i över ett århundrade har plågat mänskligheten.

I drygt 80 år har allt det som

KKP rört vid fördärvats av lögn, krig, hungersnöd, tyranni, massaker och terror. Traditionell tro och ursprungliga värderingar har utsatts för hänsynslös förstörelse. Ursprungliga etiska begreppssystem och sociala strukturer har lösts upp med våld. Empati, kärlek och harmoni har förvridits till kamp och hat. Vördnad och värdesättande av himlen och jorden har ersatts av en arrogant önskan att "bekämpa himmel och jord". Detta har lett till en total kollaps av sociala, moraliska och ekologiska system och en djupgående kris för det kinesiska folket, och i själva verket också för mänskligheten. Alla dessa katastrofer har förorsakats av partiet efter noggrann planering, organisation och kontroll.

Som en berömd kinesisk dikt lyder: "Man är hjälplös när blommar vissnar". Slutet är nära för kommunistregimen, som blott kämpar för att överleva. Dagarna för KKP är räknade. *The Epoch Times* tror att tiden nu är mogen, innan det kinesiska kommunistpartiet upphör totalt, för en omfattande tillbakablick med syfte

att till fullo avslöja hur denna sekt har gett konkret form åt alla tiders och platserns ondska. Vi hoppas att de som fortfarande är lurade av partiet nu kommer att se dess natur klart, rena sina sinnen från dess giftiga påverkan, frigöra sig själva från kontrollen, lösgöra sig från terrorns bojor och för gott överge alla illusioner om partiet.

Det kinesiska kommunistpartiets styre är det mörkaste och mest absurda kapitlet i Kinas historia. I dess oändliga lista av brott måste förföljelsen av Falun Gong vara det mest avskyvärda. Genom att förfölja "Sanning, Godhet, Tålmod" har Jiang Zemin drivit in den sista spiken i KKP:s kista. *The Epoch Times* tror att vi kan förhindra att en sådan tragedi någonsin återupprepas genom att inse partiets sanna historia. Samtidigt kan vi alla reflektera över våra innersta tankar och undersöka om vår egen feghet och undfallenhet har gjort oss medskyldiga till att många tragedier inträffat som kunde ha undvikits.

1. Första kommentaren

Om det kinesiska kommunistpartiet

Förord

Under mer än 5 000 år har det kinesiska folket skapat en lysande civilisation i områdena kring Gula flodens och Yangtzefflodens system. Under denna långa tidsrymd har dynastier kommit och gått och den kinesiska kulturen har blomstrat och tynat. Storslagna och rörande dramer har utspelat sig på Kinas historiska scen.

År 1840 är det år som historiker vanligtvis betraktar som inledningen på Kinas moderna era. Det markerade starten på Kinas resa bort från det traditionella och mot modernisering. Kinas civilisation genomgick sedan fyra stora faser av utmaningar och reaktioner. De första tre faserna innefattar den anglo-franska alliansens invasion av Peking under tidigt 1860-tal, det kinesisk-japanska kriget 1894

(även kallat "Jiawu-kriget") och det rysk-japanska kriget i nordöstra Kina 1906. Kinas reaktion på dessa tre utmanande perioder var att röra sig i västerländsk riktning. Detta yttrade sig i import av moderna varor och vapen, institutionella reformer i 1898 års "de Hundra dagarnas reform" [1], försöket att etablera en författning i slutet på den sena Qingdynastin och senare *Xinhai-revolutionen*, (eller *Hsinhai-revolutionen*) 1911 [2].

I slutet av första världskriget betraktades Kina, trots sina segrar, inte som någon starkare makt. Många kineser uppfattade dessa tre reaktioner som misslyckade. *Fjärdemajrörelsen* [3] ledde till ett fjärde försök att besvara tidigare utmaningar, vilket kulminerade i en fullständig västorientering av Kinas kultur genom kommuniströrelsen och dess extrema revolution.

Denna artikel berör kommuniströrelsens och kommunistpartiets påverkan på den kinesiska civilisationen. Vid betraktande av Kinas historia de senaste 160 åren, finner man att nästan hundra miljoner människor har dött en onaturlig död och det mesta av Kinas traditionella kultur och civilisation har raserats. Om man bortser från huruvida det kinesiska kommunistpartiet valdes av kineserna eller påtvingades landet utifrån – vilka har konsekvenserna blivit?

I. Förlitar sig på våld och terror för att ta och upprätthålla makten

”Kommunister bryr sig inte ens om att dölja sina åsikter och avsikter. De förklarar öppet, att deras mål blott kan nås genom en våldsam omstörtning av all hittillsvarande samhällsordning.” [4] Detta citat är taget från sista stycket i *Det kommunistiska manifestet*, kommunistpartiets grunddokument. Våld är det huvudsakliga medlet genom vilket kommunistpartiet vinner makt. Detta karaktärsdrag har alltsedan partiets födelse gått vidare till alla dess efterföljande former.

I själva verket etablerades världens första kommunistparti långt efter Karl Marx död. Året efter oktoberrevolutionen 1917 föddes det ”Allryska kommunistpartiet” (bolsjevikerna, blev senare känt som ”Sovjetunionens kommunistparti”). Partiet växte genom att använda våld mot ”klassfiender” och upprätthölls genom våld mot partimedlemmar och vanliga medborgare. Under Stalins utrensningar på 1930-talet slaktade det sovjetiska kommunistpartiet över 20 miljoner så kallade spioner, förrädare och människor med andra uppfattningar.

Det kinesiska kommunistpartiet (KKP) startades först som en förgrening av det sovjetiska kommunistpartiet vid den Tredje kommunistinternationalen. Därför är det naturligt villigheten att döda. Under Kinas första inbördeskrig mellan kommunister och Kuomintang 1927-1936, sjönk befolkningen i Jiangxi-provinsen från över tjugo miljoner till omkring tio miljoner. Den skada som KKP:s användande av våld har vållat kan förstås utifrån dessa siffror.

Användande av våld kanske är oundvikligt vid försök att vinna politisk makt, men det har inte funnits någon regim så angelägen om att döda som det kinesiska kommunistpartiet, speciellt under annars fridsamma perioder. Efter 1949 har antalet dödsfall som orsakats av KKP överstigit antalet dödade under de krig som utkämpades 1921-1949.

Ett utmärkt exempel på det kinesiska kommunistpartiets användande av våld är dess understöd till Kambodjas *Röda khmerer*. De Röda khmererna mördade en fjärdedel av Kambodjas befolkning, många av dem immigranter från Kina eller med kinesisk härstamning. Kina stoppar fortfarande världssamfundet från att ställa de Röda khmererna inför rätta, allt för att dölja kommunistpartiets ökända roll i folkmoordet.

KKP har nära förbindelser med världens mest brutala väpnade revolutionära styrkor och despotiska regimer. Förutom Röda khmererna innefattas kommunistpartier i Indonesien, Filippinerna, Malaysia, Vietnam, Burma, Laos och Nepal – alla dessa etablerades med stöd av KKP. Många ledare i dessa kommunistpartier är

kineser och vissa av dem gömmer sig än idag i Kina.

Andra maoistbaserade kommuniströrelser är den Sydamerikanska terroristororganisationen *Sendero Luminoso* och den *Japanska röda armén*, vars illdåd har fördömts av världssamfundet.

En av de teorier som kommunisterna använder sig av är darwinismen. Kommunistpartiet tillämpar darwinismens synsätt rörande konkurrens på mänskliga relationer och människans historia och hävdar att klasskampen är den enda drivkraften för social utveckling. Kampen blir därför den primära ”tron” hos kommunistpartiet och ett verktyg som tjänar och upprätthåller den politiska kontrollen. Mao Zedongs berömda ord, ”Med 800 miljoner människor, hur kan det gå utan kamp” är ett bra exempel på deras logik beträffande livet.

Ett annat av Maos lika välkända påståenden är att Kulturrevolutionen bör genomföras ”vart sjunde eller åttonde år” [5]. Inhållande våldsanvändning är ett viktigt medel med vilket KKP upprätthåller sitt styre i Kina. Målet med användandet av våld är att skapa terror. Varje kamp eller rörelse har fungerat som ett utövande av terror, så att det kinesiska folkets hjärtan fyllts med rädsla. Människor har givit efter för terrorn och gradvis förslavats under KKP:s kontroll.

Terrorismen har idag blivit den största fienden till en fri och civiliserad värld. Kommunistpartiets utövande av våldsam terrorism med hjälp av statsapparaten har dock varit mer omfattande, mycket mer utdragen och mer förödande. Nu under 2000-talet ska vi inte glömma kommunistpartiets nedärva natur, eftersom den definitivt kommer att spela en avgörande roll för KKP:s öde någon gång i framtiden.

II. Använder lögn för att rättfärdiga våld

En civilisations nivå kan mätas med den grad av våld som en regim använder. Genom användningen av våld representerar den kinesiska kommunistregimen ett jättekälv bakåt. Olyckligtvis har kommunistpartiet betraktats som framstegsinriktat av dem som tror att våld är ett nödvändigt medel för samhällsutvecklingen.

Denna acceptans av våld måste ses tillsammans med ett annat utmärkande drag hos kommunistpartiet: ett användande av bedrägeri och lögn som saknar motstycke.

”Sedan unga år har vi tänkt på USA som ett älskvärt land. Vi tror att det delvis beror på det faktum att USA aldrig har ockuperat Kina, inte heller har det attackerat Kina. I grund och botten har det kinesiska folket ett gott intryck av USA, grundat på det amerikanska folkets demokratiska och fördomsfria sinnelag”.

Detta utdrag kommer från en ledarartikel som publicerades den fjärde juli 1947 i KKP:s officiella tidning *Xinhua Daily*. Blott tre år senare sände partiet soldater för att slåss mot amerikanska trupper i Nordkorea och utmålade amerikanerna som de onaste imperialisterna i världen. Varje fastlandskines skulle bli överraskad av att läsa denna ledare som skrevs för över 50 år sedan. KKP har förbjudit all publicering av utdrag ur liknande tidiga texter och publicerat omskrivna versioner.

Efter att ha kommit till makten har KKP använt sig av liknande knep i varje rörelse, bland annat i elimineringen av kontrare-

volutionärer (1950-1953), i ”samarbetet” med offentliga och privata företag, i anti-högerrörelsen (1957), i kulturrevolutionen (1966-1976), i massakern på Himmliska Fridens Torg (1989) och nu senast i förföljelsen av Falun Gong (1999-). Det skamligaste exemplet är förföljelsen av de intellektuella år 1957. Partiet bad de intellektuella att komma med sina synpunkter. Senare förföljdes de som ”högeranhängare” och deras egna ord användes som bevis på deras ”brott”. När förföljelsen kritiserades ”som en hemlig konspiration”, hävdade Mao offentligt, ”det är inte en hemlig konspiration, utan en öppen konspiration.”

Bedrägeri och lögn har spelat en mycket viktig roll i det kinesiska kommunistpartiets uppnående och bibehållande av makten. Kina har den längsta och mest kompletta historien i världen och Kinas intellektuella har sedan urminnes tider haft den största tilltro till historien. Kineserna har använt historien för att förstå samtiden och för individuell ”andlig utveckling”. För att låta historien tjäna den nuvarande regimen har KKP tillämpat metoden att förändra och dölja historiska sanningar. Partiet har i propaganda och publikationer skrivit om historien ända från Vår- och höstannalerna (770–476 f. Kr.), över de Stridande staterna (475–221 f. Kr.) och fram till Kulturrevolutionen. Sådana omskrivningar av historien har fortsatt i över 50 år alltsedan 1949 och alla ansträngningar att återupprätta historiska sanningar har skoningslöst stoppats och eliminerats av partiet.

När våldet inte räcker till för att bibehålla kontrollen tar KKP till bedrägeri och lögn för att rättfärdiga och dölja sin våldsregim.

Man måste erkänna att bedrägeri och lögn inte uppfanns av det kinesiska kommunistpartiet, men det är ett urgammalt skurkbeteende som det helt skamlöst har anammat. KKP lovade mark till småbrukarna, fabriker till arbetarna, frihet och demokrati till de intellektuella och fred till alla. Inget av dessa löften har någonsin infriats, en generation kineser har dött bedragna och ännu en generation blir fortfarande lurade. Det är den största sorgen för det kinesiska folket och den mest olycksalliga sidan av den kinesiska nationen.

III. Ständigt föränderliga principer

I 2004 års presidentvalskampanj i USA sade en presidentkandidat under en tv-debatt att man kan ändra taktik när man behöver, men att man aldrig skall ändra det man ”tror på” eller ”sina grundläggande värderingar”, då blir ”personen inte trovärdig”. [6] Detta uttalande tydliggör en allmängiltig princip.

Kommunistpartiet är ett typiskt exempel. Sedan dess tillblivelse för 80 år sedan, har det hållit 16 nationalförsamlingsmöten och modifierat partistadgarna 16 gånger. Under de 50 år som KKP har haft makten har det gjort fem betydande förändringar i den kinesiska konstitutionen.

Kommunistpartiets ideal är social jämlikhet som leder till ett kommunistiskt samhälle. Idag har Kina emellertid blivit en nation med de största ekonomiska klyftorna i världen. Många partimedlemmar har blivit oförsäkrade rika, samtidigt som 800 miljoner kineser lever i fattigdom.

Partiets vägledande teori stammar från marxism-leninismen. Till den fogades

maoismen, därefter Deng Xiaopings tankar och nyligen Jiang Zemin’s ”tre föreläsningar”. Marxism-leninismen och maoismen är inte alls i överensstämmelse med Dengs teorier och Jiangs ideologi – de är faktiskt motsatsen till dem. Detta hopkok av kommunistteorier som används av KKP är sannerligen en sällsynthet i människans historia.

Kommunistpartiets föränderliga principer har i stor utsträckning stått i motsats till varandra. Från idén om global integration till dagens extrema nationalism och från att ha eliminerat allt privat ägande och alla exploaterande klasser till dagens idé om att gynna kapitalister och föra in dem i partiet, har gårdagens principer blivit de motsatta i dagens politik och ytterligare förändringar förväntas framöver. Det spelar ingen roll hur ofta KKP ändrar sina principer, målet förblir klart: att vinna och hålla sig kvar vid makten och hålla uppe den absoluta kontrollen i samhället.

I KKP:s historia har det förekommit över ett dussin rörelser som varit kamper ”på liv och död”. I själva verket har alla dessa strider sammanfallit med maktförskjutning till följd av att de grundläggande partiprinciperna ändrats.

Varje förändring av principerna har genererats av oundvikliga kriser som partiet ställts inför och som hotat dess legitimitet och överlevnad. Antingen det gällt samarbete med Kuomintang, proamerikansk utrikespolitik, ekonomiska reformer och marknadsexpansion, eller främjande av nationalismen, så togs alla beslut under kriser och hade att göra med att skaffa eller befästa makten. Varje cykel med förföljelse av en grupp eller upphävandet av samma förföljelse är inte till för något annat än att tjäna detta syfte.

Ett västerländskt ordspråk säger: ”Sanningen består medan lögnerna ständigt ändras”. Det är verkligen ett vist uttryck.

IV. Hur partiets natur ersätter och eliminerar den mänskliga naturen

KKP är en auktoritär leninistisk regim. Sedan partiets tillblivelse har tre grundläggande riktningar etablerats: den intellektuella riktningen, den politiska riktningen och den organisatoriska riktningen. Den intellektuella riktningen beror kommunistpartiets filosofiska grund. Den politiska riktningen syftar på att sätta upp mål. Den organisatoriska riktningen syftar på hur målen uppnås inom den strikta organisationen.

Det absolut främsta kravet KKP har på sina medlemmar och på dem som styrs av partiet är ovillkorlig lydnad. Det är vad organisationsinriktningen handlar om.

I Kina känner de flesta till partimedlemmarnas ”dubbla personligheter”. Privat är de vanliga människor med känslor av lycka, ilska, sorg och glädje. De har vanliga människors förtjänster och brister. De kan vara föräldrar, äkta hälfter eller vänner. Men överordnad deras mänskliga natur och känslor är partiets natur, vilken i enlighet med kommunistpartiets krav går bortom den mänskliga naturen. Därför har den mänskliga naturen blivit underordnad och föränderlig, medan partiets natur har blivit absolut, bortom allt tvivel och ifrågasättande.

Under kulturrevolutionen var det alltför vanligt att fäder och söner torterade varandra, makar och makor stred mot varandra,

modrar och döttrar angav varandra och studenter och lärare behandlade varandra som fiender. Det är just partiets natur som ligger bakom konflikterna och hatet i dessa fall. I början av kommunistpartiets maktinnehav var många högt uppsatta KKP-tjänstemän hjälplösa eftersom deras familjemedlemmar klassades som klassfiender. Detta var återigen motiverat av partiets natur.

Partinaturens makt över individen är ett resultat av KKP:s utdragna indoktrinering. Denna startar redan i förskolan, där svar på frågor som är godkända av partiet belönas; svar som inte beaktar sunt förnuft eller ett barns mänskliga natur. Elever får politisk utbildning från det att de börjar grundskolan och sedan hela vägen upp till gymnasiet. De lär sig följa de partisanktioner standardiseringen då de annars inte blir godkända och inte tillåts avlägga examen.

En partimedlem måste hålla sig till partilinjerna när han talar offentligt, oavsett vad han anser privat. Organisationsstrukturen i KKP är en gigantisk pyramid, med en centralmakt i toppen som kontrollerar hela hierarkin. Denna unika struktur är ett av de viktigaste grunddragen hos KKP:s regim och underlättar skapandet av absolut konformitet.

Idag har KKP fullständigt degenererat till att bli ett politiskt väsen som kämpar för att tillgodose egenintressen. Det strävar inte längre efter något av kommunismens imponerande mål. Likväl består kommunismens organisatoriska struktur och dess krav på ovillkorlig likriktning har inte förändrats. Partiet placerar sig självt över mänskligheten och den mänskliga naturen. Det tar bort alla organisationer eller personer som anses vara skadliga eller utgöra ett potentiellt hot mot dess egen makt, oavsett om det är vanliga medborgare eller högt uppsatta partitjänstemän.

V. Ett ont spöke som motsätter sig naturen och den mänskliga naturen

Allt under himlen går igenom en livscykel av födelse, mognad, förfall och död.

Till skillnad från ett kommunistiskt system, tillåter ofta icke-kommunistiska samhällen en viss grad av självorganisering och självbestämmande, även de som lider under en rigid diktatur och diktatoriska lagar. Fortida kinesiska samhällen styrdes av själva verket i enlighet med en dubbel struktur. I lantliga regioner var klanen centrum i en oberoende social organisation, medan stadsområden var organiserade runt skrän. Den hierarkiska toppstyrningen existerade inte under länsnivån.

Naziregimen, kanske den grymmaste diktaturregimen vid sidan av kommunistpartiet, tillät fortfarande rätten till privat egendom. Kommunistregimen utrotade alla former av samhällsorganisation och sociala element som var oberoende av partiet och ersatte dem med en starkt centraliserad makt som går hela vägen uppi från och ner.

Om en samhällsstruktur är ett naturligt utvecklat samhällstillstånd som växt fram nerifrån och upp, då är kommunistregimens makt ett samhällstillstånd som är emot naturen.

Kommunistpartiet håller sig inte till den universella normen för vad som är mänsk-

lig natur. Begrepp som gott och ont, såväl som alla lagar och regler, har manipulerats. Kommunisterna tillåter inte mord, förutom på dem som kategoriseras som fiender till kommunistpartiet. Aktning gentemot föräldrar välkomnas, med undantag för de föräldrar som anses vara klassfiender. Godhet, rättfärdighet, anständighet, vishet och tilltro kan man tala om, men undantaget är när partiet inte vill. Kommunistpartiet kullkastar fullständigt de universella standarderna för den mänskliga naturen och är byggt på principer som står i opposition till den mänskliga naturen.

Icke-kommunistiska samhällen tar i allmänhet hänsyn till mänsklighetens dubbla natur av gott och ont och lutar på fastställda sociala överenskommelser för att upprätthålla en balans i samhället. I kommunistiska samhällen förnekas dock mänsklig natur som begrepp och varken gott eller ont erkänns. Eliminering av begreppet gott och ont, i enlighet med Marx, tjänar till att fullständigt kullkasta det gamla samhällets struktur.

Kommunistpartiet tror inte på Gud och respekterar inte ens den fysiska naturen. "Strider mot himlen, slåss mot jorden, kämpar mot människor – däri ligger oändlig glädje." Det var KKP:s motto under kulturrevolutionen. Ett stort lidande tillfogades det kinesiska folket och landet.

Kineserna tror traditionellt på harmoni mellan himlen och människan. Lao Tse sade i *Tao-Te Ching*, "Människor följer jorden, jorden följer himlen, himlen följer Tao och Tao följer det som är naturligt". [7] Människan och naturen existerar i ett harmoniskt förhållande i det eviga kosmos.

Kommunistpartiet är en slags varelse. Det motsätter sig emellertid naturen, himlen, jorden och mänskligheten. Det är ett ont spöke i universum.

VI. Några särdrag hos det onda spökets hemsökelse

Kommunistpartiets organ deltar aldrig själva i produktiva eller kreativa aktiviteter. Så fort de tagit makten naglar de sig fast vid människor, kontrollerar och manipulerar dem. De utvidgar sin makt ner till samhällets minsta enheter, av rädsla för att förlora kontrollen. De monopoliserar produktionsresurserna och suger ut rikedomar och resurser från samhället.

KKP breder ut sig överallt i Kina och kontrollerar allt, men ingen har någonsin sett dess redovisningar. Det finns endast statliga redovisningar, samt redovisningar från lokala ledningar och företag. Alltifrån centralregeringen till lokalkommittéerna på landsbygden är de kommunala tjänstemännen alltid lägre rankade än partiets kader, vilket innebär att kommunstyrelser måste följa instruktioner från kommunistpartiets kommittéer på samma nivå. Partiets utgifter täcks av de kommunala enheterna och redovisas inom det kommunala systemet.

Likt ett gigantiskt ont hemsökande spöke sätter sig KKP:s organisation fast lika säkert som skuggan på varje enhet och cell inom det kinesiska samhället. Det tränger djupt in i varje kapillär och varje cell med sina finaste blodsugande tentakler och kontrollerar och manipulerar därigenom samhället.

Den här egendomliga strukturen med hemsökande spöke har existerat tidigare

i den mänskliga historien, antingen delvis eller temporärt. Aldrig har den verkat så länge och kontrollerat ett samhälle så totalt som under kommunistpartiets ledning.

Av denna anledning lever kinesiska bönder i sådan fattigdom och sliter hårt. De är tvungna att försörja inte bara de traditionella kommunala tjänstemännen utan lika många, om inte fler, kommunistkader.

Av denna anledning har kinesiska arbetare i stor skala förlorat sina arbeten. KKP:s blodsugande tentakler finns överallt och har under många år tagit medel från arbetsplatserna.

Av denna anledning finner kinesiska intellektuella det så svårt att uppnå intellektuell frihet. Förutom dess administratörer finns KKP:s kvardröjande skuggor överallt, vilka inte gör någonting annat än att övervaka människor.

En besittande ande måste ha absolut kontroll över den besattes sinne för att kunna dränera den energi som den behöver för sin överlevnad.

Enligt modern statvetenskap kommer makt från tre huvudsakliga källor: våld, rikedom och kunskap. Kommunistpartiet har aldrig tvekat att använda monopolistisk kontroll och våld för att stjäla människors ägodelar. Än viktigare är att det har berövat människor deras rätt till yttrande- och pressfrihet. KKP har våldfört sig på människans själ och vilja för att kunna upprätthålla sin absoluta kontroll och makt. Ur denna synvinkel kontrollerar partiets hemsökelse samhället så hårt att det knappast kan jämföras med någon annan regim i världen.

VII. Att rannsaka sig själv och göra sig kvitt KKP:s hemsökelse

I kommunistpartiets första programdokument, *Det kommunistiska manifestet*, förkunnade Marx att "1848 hemsöker ett spöke Europa – kommunistspöket". [8] Mer än ett århundrade senare är kommunismen mer än ett hemsökande spöke. Det har sin egen konkreta form. Det har spridit sig över världen som en epidemi, dödat tiotals miljoner och berövat hundratals miljoner deras egendom, deras sinness och själars frihet.

Kommunistpartiets grundläggande dogm är att ta bort allt privat ägande för att eliminera den "exploaterande klassen". Privat ägande är grunden för alla samhällsliga rättigheter och uppbär ofta den nationella kulturen. Människor som blir bestulna på privat egendom förlorar också sinness och själens frihet. De kanske dessutom förlorar sin frihet att tillägna sig samhälls- eller politiska rättigheter.

Inför en överlevnadskris tvingades KKP på 1980-talet reformera Kinas ekonomi. Några av rättigheterna till privat egendom återlämnades till folket. Detta skapade ett håll i KKP:s massiva maskineri av noggrann kontroll. Detta håll har växt eftersom KKP:s medlemmar strävar efter att ackumulera privata förmögenheter.

KKP, ett ondskefullt hemsökande spöke understött med våld, bedrägeri och frekventa ändringar av profil och framtoning, visar nu tecken på förfall, nervöst som det är inför varje liten störning. Partiet försöker överleva genom att samla på sig mer tillgångar och skärpa kontrollen, men dessa åtgärder leder bara till en fördjupad kris.

Dagens Kina verkar blomstrande, men sociala konflikter har byggts upp till en nivå som aldrig tidigare setts. Genom att använda politiska intriger från förr, försöker sig KKP kanske på någon slags reträtt för att gottgöra massakern på Himmelska Fridens Torg eller förföljelsen av Falun Gong. Kanske gör det någon annan grupp till sin utvalda fiende och därigenom fortsätter utöva terrorns makt.

Det senaste århundradets utmaningar har den kinesiska nationen reagerat på med att importera vapen, reformera sitt system och anta extrema och våldsamma revolutioner. Oräkeliga liv har förlorats och det mesta av den traditionella kinesiska kulturen har övergetts. Det verkar som om reaktionerna har misslyckats. När det kinesiska sinnet upptogs av agitation och ångslan, tog KKP tillfället i akt att stiga fram och har sedan dess kontrollerat världens sista kvarvarande uråldriga civilisation.

Vid framtida utmaningar kommer det kinesiska folket oundvikligen att stå inför nya val. Oavsett vilka val som görs så måste alla kineser förstå att alla kvardröjande förhoppningar beträffande KKP endast kommer att förvärra den skada som åsamkats den kinesiska nationen och ingjuta näring i det onda väsen som besitter dem.

Vi måste överge alla illusioner, grundligt rannsaka oss själva utan att påverkas av hat, girighet eller begär. Endast då kan vi göra oss kvitt den mardrömslika kontroll som det onda besittande väsendet har haft under de senaste 50 åren. I det fria landets namn kan vi återställa den kinesiska civilisationen med respekt för den mänskliga naturen och medkänsla för alla som grund.

Anmärkningar

[1] **De hundra dagarnas reform** var en 103-dagars reform mellan den 11 juni och 21 september 1898. *Guangxu* (1875-1908), kejsare under Qingdynastin, beordrade en serie reformer med syfte att skapa genomgripande sociala och institutionella förändringar. Den konservativa maktiliten motsatte sig kraftigt reformen. Med stöd från ultrakonservativa och med den politiske opportunisten *Yuan Shikais* tysta stöd, genomförde kejsarinnan *Cixi* en statskupp den 21 september 1898 och tvingade den unge reforminriktade *Guangxu* att dra sig tillbaka. *Cixi* tog över styret som regent. De hundra dagarnas reform slutade med att de nya förordningarna upphävdes och att sex av de främsta reformförespråkarna avrättades. [2] **Xinhai-revolutionen** (eller *Hsinhai-revolutionen*) uppkallades efter det kinesiska året *Xinhai* (1911). Den störtade (mellan den 10 oktober 1911 och den 12 februari 1912) Kinas regerande *Qingdynasti* och grundade Republiken Kina. [3] **Fjärdemajrörelsen** var den första massrörelsen i det moderna Kinas historia. Den inleddes den fjärde maj 1919. [4] **Det kommunistiska manifestet**. [5] *Mao Zedongs* brev till hustrun *Jiang Qing* (1966). [6] Information från: <http://www.debates.org/pages/trans2004a.html> [7] **Tao te Ching** (även skrivet som *Dao De Jing*), kapitel 25. [8] Från: <http://eserver.org/marx/1848-communist-manifesto/cm1.txt>

2. Andra kommentaren

Om det kinesiska kommunistpartiets framväxt

Förord

Enligt boken Att Förklara enkla och analysera sammansatta tecken (Shuowen Jiezi), skriven av Xu Shen (död 147 e.Kr under Östra Handynastin), består det traditionella kinesiska tecknet *Dang*, som betyder "parti eller gäng", av två rottecken. Dessa motsvarar "gynna eller förespråka" respektive "mörk eller svart", vilket tillsammans betyder "att gynna mörkret". Parti eller partimedlem (vilket också kan tolkas som gäng eller gängmedlem) har en nedsättande betydelse. Konfucius sade: "En ädel man är stolt men inte aggressiv, sällskaplig men bildar inte något parti." Fotnoterna i *Samtal med Konfucius* (Lunyu) förklarar: "Människor som hjälper varandra att dölja sina missgärningar sägs bilda ett gäng (parti)." I den kinesiska historien kallades politiska intrigmakare ofta *Peng Dang*. Det är synonymt med "skurkgång" i traditionell kinesisk kultur och förknippas med att gadda ihop sig för själviska syften.

Varför uppstod och framväxte kommunistpartiet och varför tog det slutligen makten vid den tiden i Kina? Kinas kommunistparti har ständigt inpräntat i det kinesiska folkets sinnen att historien har valt det, att folket har valt det, och att "utan KKP skulle inte det nya Kina finnas".

Valde det kinesiska folket kommunistpartiet? Eller konspirerade kommunistpartiet och tvingade folket att acceptera det? Vi måste gå till historien för att hitta svaren.

Frånslutet av Qingdynastin (1644-1911) och fram till början av Republiken Kina (1911-1949), genomgick Kina oerhörd yttre turbulens och omfattande försök till inre reformer. Det kinesiska samhället befann sig i smärtsamt kaos. Många intellektuella och människor med höga ideal ville rädda landet och dess folk. Mitt uppe i den nationella krisen och kaoset blev deras oro till besvikelse och till sist fullständig förtvivlan. Likt människor som vänder sig till varje upptänklig läkare i sjukdomstider, sökte de utanför Kina efter lösningar. När de brittiska och franska modellerna misslyckades bytte de till den ryska. De tvekade inte att ordinera det mest extrema botemedlet mot sjukdomen, i hopp om att Kina snabbt skulle bli starkt.

Fjärde-majrörelsen år 1919 var en grundlig spegling av denna förtvivlan. Några människor förespråkade anarkism, andra föreslog att man skulle störta Konfucius lärosatser, och åter andra föreslog införelse av en främmande kultur. Kort sagt förkastade de Kinas traditionella kultur och motsatte sig Konfucius lära om medelvägen. Ivriga att ta en genväg förespråkade de förstörandet av allt det traditionella. De radikala medlemmarna bland

dem hade å ena sidan ingen möjlighet att tjäna landet, å andra sidan trodde de fullt och fast på sina egna ideal och sin vilja. De tyckte att världen var hopplös och ansåg att endast de själva hade funnit den rätta vägen för Kinas framtida utveckling. De brann för revolution och våld.

Olika erfarenheter ledde till olika teorier, principer och vägar bland olika grupper. Slutligen mötte en grupp människor representanter för Sovjetunionens kommunistparti. Tanken att "använda våldsam revolution för att gripa den politiska makten", hämtad från den marxist-leninistiska teorin, tilltalade deras ivriga sinnen och överensstämde med deras önskan att rädda landet och dess folk. De ingick genast en allians med varandra. De introducerade kommunism, ett fullständigt främmande koncept, i Kina. Allt som allt deltog tretton representanter på KKP:s första kongress. Senare dog några av dem, några gav sig av och några förrådade KKP eller blev opportunisterna som arbetade för de ockuperande japanerna och förrådade Kina, eller också lämnade de KKP och gick med i Kuomintang (det nationalistiska partiet, nedan kallat KMT). År 1949, när KKP kom till makten i Kina, återstod endast Mao Zedong (även stavat Mao Tse Tung) och Dong Biwu av de ursprungliga tretton partimedlemmarna. Det är oklart om grundarna av KKP på den tiden var medvetna om att den "gudom" som de hade infört från Sovjetunionen i verkligheten var ett ont väsen och att den kur de sökte efter för att stärka landet i själva verket var ett dödligt gift.

Det Allryska kommunistpartiet (*Bolsjevikerna*, senare känt som *Sovjetunionens kommunistparti*), som just hade vunnit sin revolution, var besatt av ambitioner beträffande Kina. År 1920 etablerade Sovjetunionen Fjärran Östern-byrån, en gren av den *Tredje kommunistinternationalen*, eller *Komintern*. Den hade ansvar för etablerandet av kommunistpartier i Kina och andra länder. Sumiltsky var chef för byrån och Grigori Voitinsky var vice chef. De började förbereda etablerandet av KKP med Chen Duxiao och andra. Det förslag som de lämnade till Fjärran Östern-byrån i juni 1921 om att etablera en Kina-gren av Komintern tydde på att det kinesiska kommunistpartiet var en gren som leddes av Komintern. Den 23 juli 1921 bildades KKP officiellt, med hjälp av Nikolsky och Maring från Fjärran Östern-byrån.

Kommuniströrelsen introducerades därefter i Kina som ett experiment och det kinesiska kommunistpartiet har sedan placerat sig självt över alla, besegrat allt i dess väg och därigenom bringat Kina ändlösa katastrofer.

1. KKP växte genom att stadigt ackumulera ondska

Det är ingen lätt uppgift att införa ett främmande och ondskefullt väsen såsom kommunistpartiet, någonting helt oförenligt med traditionen i Kina med dess 5 000-åriga civilisation. KKP bedrog den breda massan och de patriotiska intellektuella som ville tjäna landet med löftet om "kommunistutopin". Det förvrängde ytterligare den kommunistiska teorin, vilken redan hade blivit allvarligt förvanskad av Lenin, i syfte att skapa en teoretisk grund för att kunna förstöra all traditionell moral och alla traditionella principer. Dessutom användes KKP:s förvrängda kommunistiska teori till att förstöra allt som var ofördelaktigt för dess styre och till att eliminera alla samhällsklasser och människor som kunde utgöra ett hot mot dess kontroll. Det anammade den industriella revolutionens ödeläggande av tro såväl som kommunismens fullständiga ateism. KKP ärvde kommunismens förnekande av privat ägande och importerade Lenins teori om våldsam revolution. Samtidigt ärvde och stärkte det ytterligare de värsta delarna av den kinesiska monarkin.

Kommunistpartiets historia är en process med gradvis ackumulering av varje tänkbar elakhet, inhemsk såväl som utländsk. Det har fulländat sina nio nedärvda egenskaper och givit dem "kinesiska karaktärdrag": ondska, bedräglighet, uppiggling, lössläppande av samhällets avskum, spionage, röveri, kamp, eliminering och kontroll. Genom att reagera på ständiga kriser har KKP befäst och stärkt de medel och den omfattning med vilka dessa elaktade karaktärdrag har fått komma till uttryck.

1. Den första nedärvda egenskapen: Ondska – att ikläda sig marxism-leninismens onda form

Marxismen attraherade i början de kinesiska kommunisterna med sin deklaration "att använda våldsam revolution för att förstöra den gamla statsapparaten och att etablera proletariats diktatur". Det är just detta som är roten till det onda i marxismen och leninismen.

Den marxistiska materialismen är grundad på de snäva ekonomiska begreppen produktionsförmåga, produktionsförhållanden och överskott. Under de tidiga, underutvecklade stadierna av kapitalismen gjorde Marx en kortsynt förutsägelse att kapitalismen skulle dö och att proletariatet skulle vinna, vilket den historiska verkligheten inte har besannat. Marxism-leninismens våldsamma revolution och proletariatets diktatur främjar maktpolitik och proletariatets dominans. Enligt Det kommunistiska manifestet utgörs kommunistpartiets historiska och filosofiska grund av klasskonflikt och kamp. För att tillskansa sig makt bröt sig proletariatet loss från traditionella moralvärderingar och sociala relationer. Alltifrån dess tillblivelse har kommunismens doktriner ställts i opposition till alla traditioner.

Den mänskliga naturen motsätter sig våld. Våld gör människor hänsynslösa och tyranniska. Därför har mänskligheten överallt och i alla tider totalt avvisat grunderna för kommunistpartiets teori om våld; en teori som inte har någon föregångare i något tidigare tanke-system, någon filosofi eller tradition. Det kommunistiska terrorssystemet föll ned över jorden som från ingenstans.

KKP:s ondskefulla ideologi bygger på antagandet att människan kan segra över naturen och omvandla världen. Kommu-

nistpartiet lockade till sig många människor med idealet "frigörande av hela mänskligheten" och "en enad värld". KKP lurade många människor, särskilt dem som var bekväma över människans villkor och var ivriga att sätta sin egen prägel på samhället. Dessa människor glömde att det finns en himmel där ovan. Inspirerade av den vackra men vilna föreställningen att "bygga himmelriket på jorden" föraktade de traditionerna och såg ner på andras liv, vilket i sin tur fördärvade dem själva. De gjorde allt detta i sina försök att göra KKP tjänster för att få ära och berömmelse.

Kommunistpartiet presenterade fantasiskapelsen "kommunistparadiset" som en sanning, och väckte folkets entusiasm för att slåss för det: "Det dånar uti rättens krater, snart skall utbrottets timma slå." [1] Genom att använda en sådan helt absurd idé skar KKP av förbindelsen mellan mänskligheten och himlen och klippte av den livlina som förbinder det kinesiska folket med dess förfäder och folktraditioner. Genom att kräva att folket skulle ge sina liv för kommunismen förstärkte partiet sin förmåga förmåga att skada.

2. Den andra nedärvda egenskapen: Bedräglighet – ondskan måste luras för att låtsas vara rättfärdig

Ondskan måste ljuga. För att dra fördel av arbetarklassen förlänade KKP sig själv titlar såsom "den mest högstående klassen", "osjälvvisk klass", "den ledande klassen" och "den proletära revolutionens pionjärer". När kommunistpartiet behövde bönderna lovade det "land till jordbrukaren". Mao applåderade bönderna och sade: "Utan de fattiga bönderna skulle det inte finnas någon revolution; att förneka deras roll vore att förneka revolutionen." [2] När kommunistpartiet behövde hjälp från kapitalistklassen kallade det dem för "medresenärer i den proletära revolutionen" och lovade dem "demokratisk republikanism". När kommunistpartiet blev näst intill utrotat av Kuomintang, väddade det högljutt: "kineser slåss inte mot kineser" och lovade att överlämna sig till ledarna för KMT. Så fort kriget mot Japan (1937-1945) var över vände KKP all kraft mot KMT och stötte dess regering. På liknande sätt eliminerade partiet kapitalistklassen kort efter att det hade tagit kontrollen över Kina, och förvandlade till slut bönderna och arbetarna till ett totalt utfattigt proletariat.

Tanken på en enad front är ett typ exempel på KKP:s lögn. För att vinna inbördeskriget mot KMT frångick KKP sin vanliga taktik att döda alla godsägarnas och de rika böndernas familjemedlemmar och antog en "tillfällig policy av enande" gentemot sina klassfiender, såsom godsägarna och de rika bönderna. Den 20 juli 1947, tillkännagav Mao Zedong att "Förutom för några få reaktionära element bör vi anta en mer avslappnad inställning gentemot godsägarklassen... för att begränsa fientliga element". Efter det att KKP kom till makten, undgick emellertid inte godsägarna och de rika bönderna att utsättas för folkmord.

Att säga en sak och göra en annan är normalt för kommunistpartiet. När KKP behövde använda de demokratiska partierna yrkade det på att alla parter skulle "sträva efter en långvarig samexistens, utöva ömsesidig tillsyn, vara ärliga mot varandra

och dela ära och vanära". Alla som inte samtyckte eller vägrade anpassa sig efter partiets koncept, ord, handlingar eller organisation blev eliminerade. Marx, Lenin och KKP-ledarna har alla sagt att kommunistpartiets politiska makt inte skulle delas med någon annan individ eller grupp. Från allra första början var kommunismen tydligt inom sig genen för diktatur. KKP är despotiskt och slutet. Det har aldrig samexisterat med några andra politiska partier eller grupper på ett uppriktigt sätt, vare sig när det försökte ta makten eller efter att det fick kontrollen. Till och med under den så kallat "avslappnade" perioden var KKP:s samexistens med andra mest en koreograferad föreställning.

Historien berättar att vi aldrig ska tro på några löften som KKP ger, och inte heller lita på att några av KKP:s åtaganden kommer att uppfyllas. Att tro på kommunistpartiets ord, vilken fråga det än gäller så kan det kosta dig livet.

3. Den tredje nedärvda egenskapen: Uppvigling – att hetsa till hat och uppvigla till kamp bland massorna.

Bedrägeri tjänar till att provocera fram hat. Kamp är beroende av hat. Där hat inte finns kan det skapas.

Det djupt rotade patriarkaliska klan-systemet på Kinas landsbygd utgjorde en grundläggande barriär mot kommunistpartiets etablerande av den politiska makten. Det naturliga samhället var i början harmoniskt och relationen mellan godsägare och arrendatorer stod inte helt och hållet i något motsatsförhållande. Godsägarna erbjöd bönderna en möjlighet att överleva, och i gengäld stöttade bönderna godsägarna.

Detta i viss mån ömsesidiga beroendeförhållande förvringades av KKP till en extrem klassmotsättning och utslagning. Harmoni förvändes i fientlighet, hat och kamp. Förnuft förbyttes i oförnuft, ordning i kaos, och republikanism i despotism. Kommunistpartiet uppmuntrade expropriering, mord för pengar, och slakt av godsägare, av rika bönder och av deras familjer och klaner. Många bönder var motvilliga mot att ta andras egendom. Några lämnade nattetid tillbaka den egendom som de hade tagit från godsägarna under dagen, men de blev kritiserade av KKP:s arbetslag på landsbygden för att ha en "låg klassmedvetenhet".

För att väcka klasshat reducerade KKP den kinesiska teatern till ett propagandaverktyg. En välkänd berättelse om klassförtryck, *Den vithåriga flickan* [3], handlade ursprungligen om en odödlig kvinna och hade inget med klasskonflikter att göra. Under de militära skribenternas pennor förvandlades den emellertid till ett "modernt" drama, en opera och balett, som utnyttjades för att hetsa till klasshat. När Japan invaderade Kina under andra världskriget stred kommunistpartiet inte mot de japanska trupperna. Istället attackerade det KMT-regeringen med anklagelser om att den förrådade landet. Till och med vid en så allvarlig nationell katastrof uppviglade det folket mot KMT-regeringen.

Att uppvigla massorna till att strida mot varandra är ett klassiskt trick hos KKP. Det skapade en 95:5 formel för klassindelning: 95 procent av befolkningen skulle hänföras till olika klasser som kunde vin-

nas till den egna sidan, medan de resterande 5 procenten skulle utpekas som klassfiender. Folket inom de 95 procenten gick säkra, medan de inom de 5 procenten blev "bekämpade". Av rädsla och för att skydda sig själva strävade folket efter att bli inkluderade i de 95 procenten. Detta resulterade i många fall där människor skadade varandra och även strödde salt i varandras sår. KKP har genom att använda uppvigling i många av sina politiska rörelser fulländat den här tekniken.

4. Den fjärde nedärvda egenskapen: Lössläppandet av samhällets avskum – ligister och socialt avskum bildar eliten i KKP

Att släppa lös avskummet i samhället leder till ondska, och ondskan måste använda samhällets avskum. Kommunistiska revolutioner har ofta använt sig av ligistuppror och samhällets avskum. "Pariskommunen", som leddes av samhällets avskum, tog i själva verket till mord, mordbrand och våld. Till och med Marx såg ner på "trasproletariatet". [4] I *Det kommunistiska manifestet* sade Marx: "Den 'farliga klassen', samhällets avskum, den passivt ruttande massan utkastad från de lägsta lagren av det gamla samhället, kan, här och där, bli svepta in i rörelsen genom en proletär revolution; dess livsvillkor förbereder den emellertid långt mer för rollen som ett mutat verktyg för reaktionär intrigerande." Bönder, å andra sidan, ansågs av Marx och Engels inte som kvalificerade att utgöra någon samhällsklass på grund av deras så kallade uppsplittring och okunnighet.

KKP vidareutvecklade den mörka sidan av Marx teori. Mao Zedong sade: "Samhällets avskum och ligisterna har alltid blivit föraktade av samhället, men de är egentligen de modigaste, de mest grundliga och orubbliga i revolutionen på landsbygden." [2] Trasproletariatet förstärkte KKP:s våldsamma natur och etablerade kommunistpartiets tidiga politiska makt på landsbygden. Ordet "revolution" betyder på kinesiska ordagrant "att ta liv", vilket för alla goda människor låter fäsansfullt och ödesdigert. Partiet lyckades emellertid genomföra ordet "revolution" med en positiv betydelse. På liknande sätt tyckte KKP i en debatt över ordet "trasproletariatet" under Kulturrevolutionen att "tras-" inte lät så bra, så därför ersatte KKP det med enbart ordet "proletariat".

Ett annat beteende hos samhällets avskum är att spela rollen som skojare. När de kritiserades för att vara diktatoriska avslöjade partijänstemännen sina överstättendenser och uttalade skamlöst något i stil med: "Du har rätt, det är exakt vad vi håller på med. Den kinesiska erfarenheten som samlats genom de gångna årtiondena kräver att vi utövar den här demokratiskt diktatoriska makten. Vi kallar det för 'folkets demokratiska envælde'."

5. Den femte nedärvda egenskapen: Spionage – att infiltrera, så misämja, bryta ner och ersätta

Förutom att luras, uppvigla till våld och anlita samhällets avskum, användes också tekniker som spionage och att skapa misämja. KKP var skickligt på infiltration. Den verkliga chefen för de "tre högsta" framstående hemliga agenterna, Qian

Zhuangfei, Li Kenong och Hu Beifeng, var för några årtionden sedan Chen Geng som var ledare för KKP:s Centralkommittén andra gren av underrättelsetjänsten. När Qian Zhuangfei arbetade som hemlig sekreterare och betrodde underordnad till Xu Enzeng, chef för Kuomintangs Centralkommitténs underrättelsebyrå, sände han hemlig information om KMT:s första och andra strategiska plan på att omringa KKP:s trupper i Jiangxi-provinsen till Li Kenong. Han använde KMT:s Centralkommitténs Organisationsavdelnings internpost, varpå Li Kenong personligen överlämnade den till *Zhou Enlai* (även stavad *Chou En-lai*). [5] I april 1930 inrättades en särskild dubbelagentsorganisation finansierad av KMT:s Centrala underrättelsegren i Kinas nordöstra region. På ytan tillhörde den KMT och förestods av Qian Zhuangfei, men bakom kulisserna kontrollerades den av KKP och leddes av Chen Geng.

Li Kenong anslöt sig också till KMT:s arméhögkvarter som krypterare. Li var den som avkodade det bråskande meddelande som rörde Gu Shunzhangs [6] (en chef för KKP:s säkerhetsbyrå) arrestering och förräderi. Qian Zhuangfei sände omedelbart det avkodade meddelandet till Zhou Enlai, och skyddade därmed hela skaran med spioner från att fastna i en polisrid.

Yang Dengying var en pro-kommunistisk särskild representant för KMT:s Centrala underrättelsebyrå stationerad i Shanghai. KKP beordrade honom att arrestera och avrätta de partimedlemmar som KKP ansåg vara opålitliga. En hög KKP-tjänsteman från Henan-provinsen förolämpade en gång en partikader, och hans eget folk drog i några trådar för att sätta honom i KMT:s fängelse i flera år.

Under Befrielsekriget [7] lyckades kommunistpartiet plantera en hemlig agent som blev Chiang Kai-sheks (också kallad för Jiang Jieshi) [8] nära förtroende. Liu Pei, generallojtnant och vice försvarsminister, hade ansvar för Kuomintangs armé. Liu var i själva verket hemlig agent för KKP. Innan Kuomintangs armé fick reda på sitt nästa uppdrag hade informationen om var man planerade placera armén redan nått Yan'an, KKP:s högkvarter. Kommunistpartiet skulle ta fram en försvarsplan i enlighet därmed. Xiong Xianghui, sekreterare och betrodde underordnad hos Hu Zongnan [9], avslöjade Hus plan att invadera Yan'an för Zhou Enlai. Så när Hu Zongnan och hans styrkor nådde Yan'an, var det redan övergivet. Zhou Enlai sade en gång: "Ordförande Mao kände till Chiang Kai-sheks militära order innan de ens hunnit fram till Chiangs arméchef."

6. Den sjätte nedärvda egenskapen: Röveri – att plundra med hjälp av tricks eller våld blir den "Nya ordningen"

Allt som KKP har erhållits genom röveri. När det drog samman Röda armén för att etablera sitt styre genom militärmakt, behövde de pengar till vapen, ammunition, mat och kläder. KKP skaffade medel genom att kuva de lokala tyrannerna och genom bankrån, och de betedde sig precis som banditer. På ett uppdrag som leddes av Li Xiannian [10], en av KKP:s högre ledare, kidnappade Röda armén de rikaste familjerna i residensstäderna i västra

Hubeiprovinns. De kidnappade inte endast en person, utan en från varje rik familj i klanen. De som kidnappats hölls vid liv för att kunna återlämnas till sina familjer mot lösen för fortsatt finansiellt stöd till armén. Inte förrän antingen Röda armén var nöjd eller de kidnappades familjer var helt dränerade på resurser sändes gisslan hem, många döende. Några hade terroriserats eller torterats så svårt att de dog innan de kunde återvända.

Genom att "slå ner på de lokala tyrannerna och konfiskera deras besittningar", utvidgade KKP knepen och våldet i plundrandet till hela samhället, och ersatte tradition med "den nya ordningen". Kommunistpartiet har begått alla slags illgärningar, stora som små, medan det inte har gjort något gott överhuvudtaget. Det erbjuder små förmåner till alla för att kunna driva vissa till att stämpla andra. Som resultat försvinner medkänsla och dygd helt och hållet och ersätts av stridigheter och dödande. "Kommunistutopin" är i själva verket en förskönande omskrivning av våldsamt plundrande.

7. Den sjunde nedärvda egenskapen: **Kamp** – förstör det nationella systemet, och traditionell rangordning

Bedräglighet, uppvigling, lösslappandet av samhällets avskum och spionage har allt som ändamål att röva och slåss. Kommunistisk filosofi förespråkar strid och kamp. Den kommunistiska revolutionen var absolut inte bara något oorganiserat slagsmål, krossande och rövande. Mao sade: "Huvudmålen för böndernas attack är de lokala tyrannerna, den onda lågadeln och de laglösa godsägarna, men i förbigående slog de också till mot alla slags patriarkala idéer och institutioner, mot de korrupta tjänstemännen i städerna och mot de dåliga bruken och sedvänjorna på landsbygden." [2] Mao gav klara instruktioner om att hela det traditionella systemet och sedvänjorna på landsbygden skulle förstöras.

Den kommunistiska kampen inkluderar också väpnade styrkor och väpnad kamp. "En revolution är inte en middagsbjudning, eller att skriva en essä, måla en bild eller brodera; den kan inte vara så förfinad, så avkopplad och mild, så måttlig, god, hövlig, återhållsam och ädelmodig. En revolution är ett uppror, en våldshandling genom vilket en klass störtar en annan." [2] Kamp användes av KKP när det försökte ta makten med våld. Några årtionden senare användes samma karaktäristiska våldsmetoder för att "utbilda" nästa generation under den Stora kulturrevolutionen.

8. Den åttonde nedärvda egenskapen: **Eliminering** – etablerar en komplett ideologi för folk mord

Kommunismen har gjort många saker med utomordentlig grymhet. KKP lovade de intellektuella ett "himmelrike på jorden". Senare stämplade man dem som "högeranhängare" och placerade dem i den ökända *nionde kategorin* [11] av förföljda människor, vid sidan av godsägare och spioner. Det berövade godsherrarna och kapitalisterna deras egendomar, förintade godsägarklassen och den förmögna bondeklassen, förstörde rang och ordning på landsbygden, tog makten från lokala

makthavare, kidnappade och avtvingade de rikare människorna mutor, hjärntvättade krigsfångar, "reformerade" fabriker och kapitalister, infiltrerade KMT och bröt sönder det, bröt sig ur Kommunistinternationalen och förrådade den, rensade ut alla olikstänkande genom successiva politiska rörelser efter att ha tagit makten 1949, och hotade sina egna medlemmar med tvångstaktik. Ingenting som det gjorde lämnade något spelrum.

De ovannämnda händelserna var alla baserade på KKP:s folk mordsteori. Alla dess politiska rörelser i det förgångna var terrorkampanjer som syftade till folk mord. KKP började bygga sitt teoretiska folk mordssystem på ett tidigt stadium som en sammansättning av dess teorier när det gäller klass, revolution, kamp, våld, diktatur, rörelser och politiska partier. Den innefattar alla de erfarenheter som det har anammat och samlat på sig genom olika tillämpningar av folk mord.

Den mest väsentliga yttringen av KKP:s folk mord är utrotandet av samvetet och det fria tänkandet. På så sätt tjänar ett "terrorstyre" KKP:s grundläggande intressen. KKP kommer inte bara att eliminera dig om du är emot det, utan kan förstöra dig också om du är för det. Det eliminerar vemhelst det anser borde elimineras. Följaktligen lever alla i skuggan av terror och är rädda för KKP.

9. Den nionde nedärvda egenskapen: **Kontroll** – användandet av KKP:s natur för att kontrollera hela partiet, och därefter resten av samhället

Alla de nedärvda karaktärstragen syftar till att uppnå ett enda mål: att kontrollera den breda massan genom användandet av terror. Genom sina illgärningar har KKP visat sig vara den naturliga fienden till alla existerande samhällskrafter. Från första början har KKP kämpat sig igenom den ena krisen efter den andra, av vilka överlevnadskrisen har varit den mest kritiska. KKP existerar i ett tillstånd av ständig oro för sin överlevnad. Dess enda syfte har varit att upprätthålla sin egen existens och makt – den högsta egennyttn. För att komplettera sin dalande makt måste KKP regelbundet ta till allt ondskefullare metoder. Partiets intressen är inte någon enskild partimedlems intressen, och inte heller är det en sammanställning av några individers intressen. Snarare är det intressen hos partiet som kollektivt som älsod-sätter alla känslor för individen.

"Partiets natur" har varit det ondaste karaktärdraget hos detta onda väsen. Partiets natur tog över den mänskliga naturen så fullständigt att det kinesiska folket har förlorat sin mänsklighet. Till exempel var Zhou Enlai och Sun Bingwen en gång kamrater. Efter det att Sun Bingwen dog adopterade Zhou Enlai dennes dotter, Sun Weishi. Under Kulturrevolutionen blev Sun Weishi tillrättvisad. Hon dog senare i fångenskap av att ha fått en lång spik indriven i huvudet. Hennes arresteringsorder hade skrivits under av hennes egen styvfar, Zhou Enlai.

En av KKP:s tidiga ledare var Ren Bishi som var ansvarig för opiumförsäljningen under kriget mot Japan. Opium var en symbol för främmande invasion vid den tiden, eftersom britterna använde import av opium till Kina för att radera den kinesiska ekonomin och göra det kinesiska

folket till missbrukare. Trots den starka nationella inställningen mot opium vågade Ren på grund av sin "känsla för partiets natur" plantera opium på ett stort område och riskera ett allmänt fördömande. På grund av opiumhandelns känsliga och illegala natur använde KKP ordet "tvål" som kodord för opium. KKP använde avkastningen från den olagliga narkotikahandeln med de närliggande länderna för att finansiera sin existens. På hundraårsdagen av Rens födelse lovprisade en av den nya generationens kinesiska ledare Rens lämplighet för partiet eller känsla för partiets natur och gjorde gällande att "Ren ägde en överlägsen karaktär och var en mönstrelem. Han hade också en fast tro på kommunismen och obegränsad lojalitet mot partiets sak".

Ett exempel på lämplighet för partiet var Zhang Side. Partiet sade att han döddes när en brännugn plötsligt föll ihop, men andra hävdade att han dog medan han rostade opium. Eftersom han var en stillsam person och hade tjänat i den Centrala vaktdivisionen och aldrig hade bett om befordran, sades det att "hans död var tyngre än berget Taishan" [12], vilket betydde att hans liv var av största vikt.

En annan förebild när det gäller "partinatur" var Lei Feng, välskänd som "skruven" i förebilder är gränslös. "Många partihjältar användes som förebilder till "järnviljan och principen för partiandan". Efter att ha övertagit makten startade KKP en aggressiv kampanj som syftade till tankekontroll för att forma många nya "verktyg" och "skruvar" i de kommande generationerna. Partiet formade en uppsättning "riktiga tankar" och en rad stereotypa beteenden. Denna modell användes i början inom partiet men utvidgades snart till hela folket. Under nationens flagg fungerade dessa tankar och handlingar till att hjärntvätta människor så att de fogade sig i KKP:s ondskefulla mekanism.

II. KKP:s skamliga grund

KKP gör anspråk på en lysande historia, en som har sett seger på seger. Det här är blott och bart ett försök att försköna sig själv och förhårliga bilden av KKP i folkets ögon. Faktum är att KKP inte har någon glans att tala om överhuvudtaget. Endast genom att använda de nio nedärvda onda egenskaperna kunde det etablera och hålla sig kvar vid makten.

1. Etablerandet av KKP – uppförd vid Sovjetunionens bröst

"Med rapporten om den första kanonen under Oktoberrevolutionen kom marxismen och leninismen till oss." Det var så partiet porträtterade sig självt inför folket. Men när partiet först grundades var det bara en asiatisk gren av Sovjetunionen. Det var från första början ett förrädiskt parti.

Under den period när partiet grundades hade de varken pengar, ideologi eller erfarenhet. De hade ingen grund att stå på för stöd och försörjning. Kinas kommunistparti gick med i Komintern för att sam-

manlänka sitt öde med den existerande våldsamma revolutionen. KKP:s våldsamma revolution var bara en avkomma från Marx och Lenins revolution. Komintern var det globala högkvarteret för störetandet av den politiska makten över hela världen, och KKP var helt enkelt en östlig förgrening av Sovjetkommunismen, vilken verkställde den ryska Röda arméns imperialism. KKP delade det Sovjetiska kommunistpartiets erfarenhet av våldsamt politiskt maktövertagande och av proletariats diktatur och följde Sovjetpartiets instruktioner när det gällde den politiska linjen, den intellektuella linjen och organisationslinjen. KKP kopierade de hemliga och underjordiska metoder som en olaglig organisation använder för sin överlevnad och tillämpade extrema övervaknings- och kontrollåtgärder. Sovjetunionen var KKP:s ryggrad och beskyddare.

KKP:s konstitution, vilken antogs av dess första kongress, var formulerad av Komintern med utgångspunkt från marxism-leninismen och teorierna om klasskamp, proletariats diktatur och partietablering. Den sovjetiska partikonstitutionen stod för dess fundament. Partiets själ består av en ideologi som importerats från Sovjetunionen. Chen Duxiu, en av de främsta tjänstemännen inom KKP, hade andra åsikter än Maring som var Kominterns representant. Maring skrev en promemoria till Chen och fastställde att om Chen var en äkta medlem av kommunistpartiet så måste han följa order från Komintern. Fastän Chen Duxiu var en av kommunistpartiets grundare kunde han bara lyssna och lyda order. I själva verket var han och partiet helt enkelt underordnade Sovjetunionen.

Under KKP:s Tredje kongress 1923, tillkännagav Chen Duxiu offentligt att partiet finansierades nästan uteslutande genom bidrag från Sovjets Komintern. Under loppet av ett år bidrog Komintern med över 200 000 yuan, med otillfredsställande resultat. Komintern anklagade partiet för att inte ha varit flitigt nog i sina ansträngningar.

Enligt ofullständig statistik från tidigare hemliga partidokument hade det kinesiska kommunistpartiet erhållit 16 655 kinesiska yuan från oktober 1921 till juni 1922. År 1924 erhölet man 1 500 USA-dollar och 31 971,17 yuan, och 1927 erhölet man 187 674 yuan. Det månatliga bidraget från Komintern var i medeltal omkring 20 000 yuan. Den taktik som ofta användes av KKP idag, såsom lobbyverksamhet, att gå bakvägen, erbjuda mutor och använda hot, användes redan på den tiden. Komintern anklagade KKP för dess ständiga lobbyverksamhet ägnat att få fram kapital.

"De utnyttjar olika finansärer (Internationella kommunikationsbyrå, representanter för Komintern, och militära organisationer, etc.) för att skaffa anslag eftersom den ena organisationen inte vet att den andra organisationen redan har delat ut medlen ... det lustiga är att de inte bara förstår våra Sovjetiska kamraters psykologi. Det viktigaste är att de vet hur de ska behandla de kamrater som har ansvar för tilldelning av medel på olika sätt. När de får reda på att de inte kommer att få dem med vanliga metoder så drar de ut på mötena. Till slut använder de de bästa utpressningsmetoder, som att sprida rykten om att några lägre tjänstemän har konflikter med sovjeterna och att pengarna ges till krigsherrar istället för till KKP." [13]

2. Den första KMT-KKP-alliansen – en parasit infiltrerar kärnan och saboterar den Norra expeditionen [14]

KKP har alltid lärt sitt folk att Chiang Kai-shek förrådade den Nationella revolutionsrörelsen [15], och tvingade KKP att resa sig i väpnad revolt.

I verkligheten är KKP en parasit eller ett besittande väsen. Det samarbetade med KMT under den första KMT-KKP-alliansen för att kunna utvidga sitt inflytande genom att dra nytta av den nationella revolutionen. Dessutom var KKP ivrigt att starta den Sovjetstödta revolutionen och gripa makten, och dess maktbegär förstörde och förrådade faktiskt den Nationella revolutionsrörelsen.

På KKP:s Andra nationalkongress i juli 1922 dominerade de som motsatte sig alliansen med KMT, eftersom partimedlemmarna var ivriga att gripa makten. Emellertid lade Komintern in sitt veto mot den resolution som nåtts under kongressen och beordrade KKP att ansluta sig till KMT.

Under den första KMT-KKP-alliansen höll KKP sin Fjärde nationalkongress i Shanghai i januari 1925 och tog upp frågan om ledarskapet för Kina, strax innan *Sun Yat-sen* [16] dog den 12 mars 1925. Om han inte hade dött så skulle han, istället för Chiang Kai-shek, ha blivit det mål som KKP sikade på i sin strävan efter makt.

Med stöd från Sovjetunionen grep partiet hänsynslöst den politiska makten inne i KMT under alliansen. Tang Pingshan (1886-1956, en av KKP:s tidiga ledare i Guangdongprovinsen) blev minister för KMT:s centrala personalavdelning. Feng Jupao (1899-1954, en av KKP:s tidiga ledare i Guangdongprovinsen), sekreterare för arbetsministeriet, beviljades fullmakt att handha alla arbetsrelaterade angelägenheter. Lin Zuhan (eller Lin Boqu, 1886-1960, en av KKP:s tidigare medlemmar) var minister för landsbygdsfrågor, medan Peng Pai (1896-1929, en av KKP:s ledare) var detta ministeriums sekreterare. Mao Zedong beträdde posten som en tillförordnad propagandaminister för KMT:s propagandaministerium. Militärskolorna och det militära ledarskapet fanns alltid i KKP:s fokus: Zhou Enlai innehade posten som chef för den politiska avdelningen för Huangpu (Whampoa) militärakademi, och Zhang Shenfu (eller Zhang Songnian, 1893-1986, en av KKP:s grundare som föreslog Zhou Enlai att gå med i KKP) var dess vicechef. Zhou Enlai var också chef för sektionen för domare och advokater, och han planterade ryska militärrådgivare här och var. Många kommunistar hade poster som politiska instruktörer och sakkunniga i KMT:s militärskolor. KKP-medlemmarna fungerade också som KMT:s partirepresentanter på olika nivåer inom den Nationella revolutionsarmén. [17] Det fastställdes också att utan en partirepresentants underskrift skulle ingen order anses gälla. Som resultat av denna parasitiska bindning till den Nationella revolutionsrörelsen, ökade antalet KKP-medlemmar drastiskt från färre än 1 000 år 1925 till 30 000 år 1928.

Den Norra expeditionen började i februari 1926. Från oktober 1926 till mars 1927 startade KKP tre väpnade uppror i Shanghai. Senare attackerade det den Norra expeditionens militärhögkvarter men misslyckades. Strejkvakterna för

generalstrejkerna i Guangdongprovinsen kastade sig varje dag in i våldsamma konflikter med polisen. Sådana uppror orsakade KMT:s 12:e april-utrensning av KKP 1927. [18] I augusti 1927 inledde KKP-medlemmarna inom KMT:s Revolutionsarmé Nanchang-upproret, vilket snabbt kvävdes. I september startade KKP *Höstkördeupproret* med syfte att attackera Changsha, men den attacken kvävdes likaså. KKP började implementera ett kontrollnätverk inom armén varmed "Partiföreningar etableras på kompaninivå inom armén", och det flydde till Jianggangshans bergsområde i Jiangxi-provinsen [19], där det upprättade ett styre över landsbygden.

3. Bondeupproret i Hunan – att uppvigla samhällets avskum till uppror

Under den Norra expeditionen, när den Nationella revolutionsarmén var i krig med krigsherrarna, anstiftade KKP uppror på landsbygden i ett försök att erövra makten.

Bondeupproret i Hunan 1927 var patraskets, samhällets avskums, revolt, liksom den berömda Pariskommunen 1871 – den första kommunistrevolten. Fransmän såväl som utlänningar i Paris på den tiden vittnade om att Pariskommunen var en grupp destruktiva kringströvande banditer utan visioner. De bodde i fina byggnader och stora herrgårdar, och åt extravaganta och lyxiga måltider, de brydde sig endast om att njuta av sin tillfälliga lycka och bekymrade sig inte alls om framtiden. Under Pariskommunens uppror censurerade de pressen. Årkebiskopen i Paris, Georges Darboy, som höll predikan för kungen, togs som gisslan och avrättades senare. För sitt eget höga nöjes skull dödade de grymt 64 präster, satte eld på palats och förstörde regeringskontor, privata bostäder, monument och pelare med inskriptioner. Den franska huvudstadens rikedomar och skönhet var oöverträffade i Europa. Men under Paris-kommunens uppror förvandlades byggnader till aska och människor till skelett. Sådana ohyggligheter och grymheter har sällan setts någon gång i historien.

Som Mao Zedong erkände,

"Det är sant att bönderna på sätt och vis är "oregerliga" på landsbygden. Maktfullkomlig gav bondeföreningen godsägarna inget att säga till om och sopade bort deras status. Detta inbegrep att slå godsägarna till marken och hålla dem där. Bönderna hotar: "Vi kommer att sätta dig på den andra listan [listan över reaktionärer]" De bötfäller de lokala tyrannerna och den onda herrskapsklassen, de kräver bidrag från dem, och de krossar deras bästolar. Människor svärmar in i de hus som tillhör de lokala tyrannerna och den onda herrskapsklassen som är emot bondeföreningen, slaktar deras grisar och gör slut på deras spannmål. De till och med ligger och drar sig en minut eller två på de elfenbensinlagda sängarna som tillhör de unga damerna i de lokala tyrannernas och den onda herrskapsklassens hushåll. Vid minsta provokation arresterar de och kröner de arresterade med höga pappershattar, paraderar med dem genom byn och säger: 'Ni smutsiga

gudsherrar, nu vet ni vilka vi är!' De gör vad de vill och vänder allting upp och ner, de har skapat ett slags terror på landsbygden". [2]

Men Mao gav sådana "oregerliga" handlingar fullt godkännande, och sade,

"För att säga det rakt på sak så är det nödvändigt att skapa terror för en tid i varje bygd, annars skulle det bli omöjligt att kväva kontrarevolutionärernas aktiviteter på landsbygden eller störta lågadelns makt. Tillbörliga gränser måste överskridas för att rätta till oförrätten, annars kan inte oförrätten rättas till.

Många av deras död under perioden med revolutionära aktioner, vilka ansågs vara att gå för långt, var i själva verket just de saker som revolutionen krävde". [2]

Kommunistisk revolution skapar ett system av terror.

4. Den "Anti-japanska" norgående operationen – de besegrades flykt

KKP benämnde den "Långa marschen" en norgående anti-japansk operation. Det basunerade ut den som en kinesisk revolutionssaga. Det hävdade att den "Långa marschen" var ett "manifest", en "propagandatrupp" och en "sämaskin", vilket slutade med KKP:s seger och dess fienders nederlag.

KKP fabricerade sådana uppenbara lögnor om att marschera norrut för att slåss mot japanerna för att dölja sina misslyckanden. Från oktober 1933 till januari 1934 genomled kommunistpartiet ett totalt nederlag. Under KMT:s femte operation, som syftade till att omringa och tillintetgöra KKP, förlorade KKP det ena efter det andra av sina fästn på landsbygden. Med dess ständigt krympande basområden var större delen av Röda armén tvungen att fly. Det här är den verkliga upprinnelsen till den "Långa marschen".

Målet med den "Långa marschen" var i själva verket att bryta sig ur omringningen och fly till Yttre Mongoliet och Sovjet längs en bäge som först gick västerut och sedan norrut. När de väl var framme kunde KKP fly till Sovjetunionen i händelse av nederlag. KKP mötte stora svårigheter på vägen till Yttre Mongoliet. De valde att gå genom Shanxi och Suiyuan. Å ena sidan kunde de genom att marschera genom dessa nordliga provinser hävda att de var "anti-japanska" och vinna folkets hjärtan. Å andra sidan var de områdena säkra eftersom inga japanska trupper fanns utplacerade där. Det av den japanska armén ockuperade området låg längs den Kinesiska muren. Ett år senare, när KKP slutligen anlände till Shanbei (norra Shaanxi-provinsen), hade den Röda arméns huvudstyrka minskat från 80 000 till 6 000 människor.

5. Xi'an incidenten – KKP spred framgångsrikt missämja och hakade sig fast vid KMT en andra gång

I december 1936 kidnappades Chiang Kai-shek av Zhang Xueliang och Yang Hucheng, två KMT-generaler, i Xi'an. Detta har sedermera refererats till som Xi'an-incidenten.

Enligt KKP:s läroböcker var Xi'an-incidenten en "militärkupp" på initiativ av

Zhang och Yang, vilka gav ett ultimatum på liv eller död till Chiang Kai-shek. Han tvingades ta ställning mot de japanska inkräktarna. Zhou Enlai sades ha blivit bjuden till Xi'an som representant för KKP för att hjälpa till med att förhandla fram en fredlig lösning. Med olika grupper i Kina som medlare löstes incidenten fredligt, och därmed slutade ett tioårigt inbördeskrig och påbörjades en förenad nationell allians mot japanerna. KKP:s historieböcker säger att den här händelsen var en avgörande vändpunkt för ett Kina i kris. Partiet framställer sig självt som den patriotiska parten som tar hela nationens intressen med i beräkningen.

Fler och fler dokument har avslöjat att många KKP-spioner redan hade samlats runt Yang Hucheng och Zhang Xueliang innan Xi'an-incidenten. Liu Ding, en underjordisk KKP-medlem, presenterades för Zhang Xueliang av Song Qingling, hustru till Sun Yat-sen, och syster till Madame Chiang och en KKP-medlem. Efter Xi'an-incidenten lovordade Mao Zedong att "Liu Ding meriterar sig i tjänsten i Xi'an-incidenten". Bland dem som arbetade vid Yang Huchengs sida fanns hans egen fru, Xie Baozhen, en KKP-medlem som arbetade i Yangs politiska avdelning av armén. Xie gifte sig med Yang Hucheng i januari 1928 med KKP:s godkännande. Dessutom var partimedlemmen Wang Bingnan en väl sedd gäst i Yangs hem vid den tiden. Wang blev senare viceminister i KKP:s utrikesministerium. Det var dessa KKP-medlemmar runt Yang och Zhang som direkt anstiftade kuppen.

I början av incidenten ville partiets ledare döda Chiang Kai-shek som hämnd för dennes tidigare attacker på KKP. Vid den tiden hade KKP en mycket svag bas i norra Shaanxi-provinsen, och hade stått inför risken att bli helt eliminerat i en enda strid. KKP uppviglade med all sin förvärvade skicklighet Zhang och Yang till revolt. För att klämma åt japanerna och hindra dem från att attackera Sovjetunionen, skrev Stalin personligen till KKP:s Centralkommitté och bad dem att inte döda Chiang Kai-shek, utan samarbeta med honom en andra gång. Mao Zedong och Zhou Enlai insåg att de inte kunde tillintetgöra KMT med KKP:s begränsade styrka; om de dödade Chiang Kai-shek skulle de bli besegrade och till och med eliminerade av KMT:s hämnande armé. Under dessa omständigheter ändrades tonen. KKP tvingade Chiang Kai-shek, i vad de kallade gemensamt motstånd mot japanerna, att acceptera samarbete för andra gången.

KKP anstiftade först en revolt och riktade geväret mot Chiang Kai-shek men vände sig sedan och uppförde sig som en kinesisk skådespelare med en falsk och en ond ansiktsmask och tvingade honom att acceptera KKP igen. KKP inte bara undgick en kris som hotade upplösa det, utan tog också tillfället i akt att haka sig fast vid KMT-regeringen för andra gången. Röda armén blev snart till Åttavägsarmén och växte sig större och mäktigare än innan. Man måste beundra KKP:s oöverträffade skicklighet i bedrägeri.

6. Anti-japanska kriget – KKP växte genom att döda med lånade vapen

När kriget mot Japan bröt ut 1937, hade KMT fler än 1,7 miljoner beväpnade soldater, skepp med 110 000 ton depla-

cement och omkring 600 stridsflygplan av olika slag. Den totala storleken på KKP:s armé, inklusive den Nya fjärde som var nybildad i november 1937, översteg inte 70 000 man. Dess kraft var försvagad ytterligare av fraktionsbildning, och den kunde elimineras i en enda strid. KKP insåg att om den skulle möta japanerna i strid så skulle den inte besegra en enda japansk division. I KKP:s ögon var uppehållandet av den egna makten helt i fokus när man betonade "nationell enighet", snarare än säkerställandet av landets överlevnad. Därför utövade KKP under sitt samarbete med KMT en intern policy där "kampen om politisk makt prioriterades, vilket ska yppas internt och förverkligas i praktiken".

Efter det att japanerna ockuperade staden Shenyang den 18 september 1931, och därmed utvidgade sin kontroll över stora områden i nordöstra Kina, slogs KKP i praktiken skuldra mot skuldra med japanska inkräktare för att besegra KMT. I en deklaration som skrevs som reaktion på den japanska ockupationen uppmanade KKP folket i de KMT-kontrollerade områdena att göra uppror, och uppmanade "arbetare att strejka, bönder att ställa till med bråk, studenter att bojkotta undervisningen, fattiga att sluta arbeta, soldater att revoltära" för att på så sätt störta Nationalistregeringen.

KKP flaggade för motstånd mot japanerna men de hade bara lokala arméer och gerillastyrkor placerade på stort avstånd från frontlinjerna. Med undantag för ett fåtal strider, däribland den som utkämpades vid Pingxing-passet, bidrog KKP över huvud taget inte med mycket i kriget mot japanerna. Istället använde de sin energi till att utvidga sin egen bas. När japanerna kapitulerade införlivade kommunisterna de kapitulerande soldaterna i sin armé, och påstod sig ha vuxit till fler än 900 000 reguljära soldater, förutom två miljoner i milisen. KMT:s armé var i huvudsak ensam på frontlinjerna när de slogs mot japanerna, och förlorade över 200 officerare i kriget. Befälhavarna på KKP:s sida hade knappast några förluster. Emellertid hävdade KKP:s läroböcker alltid att KMT inte gjorde motstånd mot japanerna och att det var KKP som stod för den stora segern i kriget mot Japan.

7. Utrensningen i Yan'an – utformandet av de mest skräckinjagande metoderna i förföljelsen

KKP lockade otaliga patriotiska ungdomar till Yan'an under föregivande av kamp mot japanerna, men förföljde tusentals av dem under korrigeringsrörelsen i Yan'an. Efter att det tagit kontrollen över Kina har KKP framställt Yan'an som det revolutionära "heliga landet", men har inte nämnt de brott det begick under korrigeringen.

Korrigeringsrörelsen i Yan'an var det största, mörkaste och grymmaste maktspelet som någonsin utspelat sig i människovärlden. Under föregivande av att tvätta bort småborgerligt gift tvättade partiet bort moral, fritt tänkande, handlingsfrihet, tolerans och värdighet. Det första steget i korrigeringen var att för varje person upprätta personliga arkiv vilka inkluderade: 1) ett personligt uttalande; 2) en krönika över personens politiska liv; 3) familjebakgrund och sociala relationer; 4) självbiografi och ideologisk omvandling; 5) utvärdering enligt partiets natur.

I det personliga arkivet måste man göra en förteckning över alla ens bekantskaper sedan födelsen, alla viktiga händelser, och tid och plats då de inträffade. Människor ombads skriva upprepade gånger för arkivet, och varje utelämnande skulle ses som tecken på orenhet. Man måste beskriva alla sociala aktiviteter man någonsin hade deltagit i, särskilt dem som hängde ihop med att man gick med partiet. Tyngdpunkten lades på den personliga tankeprocessen under dessa sociala aktiviteter. Utvärderingen som baserades på partiets natur var ännu viktigare, och man var tvungen att erkänna varje tanke eller handling mot partiet i ens medvetande, tal, attityd i arbetet, det dagliga livet eller i sociala aktiviteter. Exempelvis krävdes i utvärderingen av ens medvetande att man skärskådade huruvida man hade varit engagerad i egenintressen, huruvida man hade utnyttjat partiarbetet för att nå personliga mål, huruvida man hade vacklat i tillit till den revolutionära framtiden, hade varit rädd för döden under striderna, eller saknat familjemedlemmar och makar efter att ha gått med i partiet eller armén. Det fanns inga objektiva normer så nästan alla befanns ha problem.

Tvång användes för att pressa fram "erkännanden" från kadrer som granskades med syfte att kunna eliminera "gömda förrädare". Oräkneliga komplotter och falska och felaktiga anklagelser följde och ett stort antal av kaderna blev förföljda. Under korrigeringen kallades Yan'an för "en plats för utrensandet av den mänskliga naturen". Ett arbetslag kom till Universitetet för militära ärenden och politik för att undersöka kadernas personliga historia, vilket orsakade Röd terror under två månader. Olika metoder användes för att pressa fram erkännanden, inklusive improviserade eller demonstrativa erkännanden, "grupperkännanden", "gruppovertalningar", privat rådgivning, konferensrapporter, och identifiering av "rädisor" (det vill säga röda utvändigt och vita invändigt). Det förekom också "bildtagning" – alla ställdes upp på rad på scenen för granskning. De som verkade nervösa utpekades som misstänkta och utpekades som föremål för granskning.

Till och med representanter från Komintern ryggade för de metoder som användes under korrigeringen, och sade att situationen i Yan'an var deprimerande. Människor vågade inte ha med varandra att göra. Var och en hade sina egna intressen att bevaka och alla var nervösa och rädda. Ingen vågade tala sannings eller skydda illa behandlade vänner, eftersom alla försökte rädda sitt eget liv. De elaka – de som smickrade, ljög och förolämpade andra – gynnades; förödmjukelse blev ett ofrånkomligt faktum i livet i Yan'an – endera förödmjuka andra kamrater eller förödmjuka sig själv. Människor drevs till vansinnets gräns i det att de hade blivit tvingade att överge värdighet, känslan för heder eller skam, och kärlek till varandra, för att rädda sina egna liv och sina egna arbeten. De slutade ge uttryck för sina egna åsikter och reciterade istället partiledares artiklar.

Samma förtryckarsystem har använts i alla KKP:s politiska aktiviteter sedan det tog makten i Kina.

8. Tre års inbördeskrig – landsförräderi för att kunna ta över makten

Den ryska *Bourgeoisie-revolutionen* i februari 1917 var ett relativt mildt uppror. Tsaren satte landets intressen först och gav upp tronen istället för att göra motstånd. Lenin återvände hastigt till Ryssland från Tyskland, organiserade ytterligare en kupp och mördade i den kommunistiska revolutionens namn de revolutionärer inom kapitalistklassen som hade stöttat Tsaren, och ströp på så sätt Rysslands bourgeoisie-revolution. KKP skördade liksom Lenin frukterna av en nationaliste-revolution. Efter att det Anti-japanska kriget var över satte KKP igång ett så kallat befrielsekrig (1946-1949) för att störta KMT:s regering och än en gång dra krigets fasor över Kina.

KKP är välkänt för sin "stora-massan strategi", vilken resulterade i massor av skadade och döda för att vinna ett slag. I flera fältslag mot KMT, inklusive dem som utkämpades i Liaoxi-Shenyang, Peking-Tianjin, och Huai Hai [20], använde KKP de mest primitiva, barbariska och omänskliga taktiker, vilka offrade enormt många av den egna befolkningen. När staden Changchun i Jilinprovinsen i nordöstra Kina belägrades hade Folkets befrielsearmé, för att tömma stadens matförråd, order om att förbjuda vanligt folk att lämna staden. Under de två månadernas belägring av Changchun dog nära 200 000 människor av hunger och köld. Men Folkets befrielsearmé tillät inte människor att ge sig av. Efter att slaget var över påstod partiet utan ett uns av skam att de hade "befriat Changchun utan att avlossa ett skott".

Från 1947 till 1948 undertecknade KKP "Harbin-fördraget" och "Moskva-fördraget" med Sovjetunionen, där man gav upp nationella tillgångar och lämnade ifrån sig resurser från nordost i utbyte mot Sovjetunionens fulla stöd i relationerna med utlandet och i militära angelägenheter. Enligt fördragen skulle Sovjetunionen förse partiet med 50 flygplan; det skulle ge partiet vapen som kvarlämnats av de kapitulerande japanerna i två omgångar; och det skulle sälja den Sovjetkontrollerade ammunitionen och de militära lagren i nordöstra Kina till KKP till låga priser. Om KMT landsatte amfibieförband i nordost så skulle Sovjetunionen i hemlighet stödja KKP:s armé. Dessutom skulle Sovjetunionen hjälpa kommunistpartiet att skaffa kontroll över Xinjiang i nordvästra Kina; KKP och Sovjetunionen skulle bygga ett allierat flygvapen; sovjeterna skulle hjälpa till med att utrusta 11 divisioner av KKP:s armé och transportera en tredjedel av sina USA-levererade vapen (värda 13 miljarder USA-dollar) till nordöstra Kina.

För att vinna Sovjets stöd lovade KKP Sovjetunionen särskilda transportprivilegier i nordost både till lands och i luften; och erbjöd information om både KMT-regeringens och USA-militärens aktioner. Det försåg också Sovjetunionen med produkter från nordost (bomull, sojaböner) och militärt material i utbyte mot avancerade vapen; tillförsäkrade landet förmånsrättigheter till gruvarbete i Kina; lät Sovjetunionen stationera arméer i nordost och i Xinjiang; och lät Sovjeterna upprätta Fjärran Österns underrättelsekontor i Kina. Om det skulle utbryta krig i Europa så skulle KKP sända en expeditiionsarmé på 100 000 man plus två miljoner arbetare

till stöd för Sovjetunionen. Dessutom lovade KKP att förena vissa speciella regioner i Liaoningprovinsen med Nordkorea om det blev nödvändigt.

III. Uppvisande av onda karaktärsdrag

1. Evig rädsla utmärker partiets historia

Den mest markanta egenskapen hos KKP är dess eviga rädsla. Överlevnad har varit KKP:s största intresse sedan dess början. Sådan strävan lyckades ta det förbi den rädsla som ligger gömd under dess ständigt föränderliga framträdande. KKP är som en cancercell som sprider sig och infiltrerar varje kroppsdel, dödar de omgivande normala cellerna och växer elakartat bortom all kontroll. I vår cykel i historien har samhället inte kunnat lösa upp en sådan muterad faktor som KKP och har inget annat alternativ än att låta den föröka sig ohämmat. Denna muterade faktor är så mäktigt att ingenting på dess nivå eller expansionsområde kan stoppa den. Stora delar av samhället har blivit förorenat och allt större områden har blivit översvämmade av kommunism och kommunistiska element. Dessa element har ytterligare stärkts och utnyttjats av KKP och har i grunden bringat samhällets och mänsklighetens moral i förfall.

Det kinesiska kommunistpartiet tror inte på några allmänt vedertagna principer för moral och rättvisa. Alla dess principer används helt och hållet för dess egna intressen. Det är i grunden själviskt och det finns inga principer som skulle kunna tygla och kontrollera dess begär. Enligt partiets egna principer behöver det ständigt ändra det sätt på vilket det uppfattas på ytan och ömsa skinn. Under den tidiga perioden när dess överlevnad stod på spel var KKP knutet till Sovjetunionens kommunistparti, till KMT, till KMT:s regerande grupp och till den Nationella revolutionen. Efter att KKP hade gript makten knöt det an till olika former av opportunism, till medborgarnas sinnen och känslor, till samhällsstrukturer och medel – till vadhelst det kunde lägga vantarna på. Det har utnyttjat varje kris som ett tillfälle till att samla mer makt och stärka sina kontrollmöjligheter.

2. Ondskans ständaktiga strävan är KKP:s "magiska vapen"

KKP hävdar att revolutionär seger hänger på tre "magiska vapen": partiets uppbyggnad, väpnad kamp och förenade fronter. Erfarenheten med Kuomintang erbjöd KKP ytterligare två sådana "vapen": propaganda och spionage. Partiets olika "magiska vapen" har alla ingjutits med KKP:s nio nedärvda karaktärsdrag: ondska, besträfflighet, uppvisning, lössläppande av samhällets avskum, spionage, röveri, kamp, eliminering och kontroll.

Marxism-leninismen är ond till sin natur. Ironiskt nog förstår de kinesiska kommunisterna egentligen inte marxism-leninismen. Lin Biao [21] sade att det fanns mycket få partimedlemmar som verkligen hade läst Marx eller Lenins verk. Allmänheten ansåg Qu Qiubai [22] vara en ideolog men han medgav att han bara hade läst mycket lite marxism-leninism. Mao Zedongs ideologi är en landsortsversion av marxism-leninismen som förespråkar

bondeuppror. Deng Xiaopings teori om socialismens primära stadium har kapitalism som sitt efternamn. Jiang Zemins "Tre representationer" [23] komponerades från tomma intet. KKP har aldrig riktigt förstått vad marxism-leninism är, men har från den ärvt de onda sidor till vilka det har tillfört sina egna, än mer ondskefulla saker.

KKP:s förenade front är bedrägeri förenad med kortsiktig vinning. Det förenande målet var att stärka dess makt, hjälpa det att växa från att ha varit en ensamvarg till en väldig klan och att ändra förhållandet mellan dess vänner och fiender. Enhet krävde urskiljning – identifiering av vilka som var fiender och vilka som var vänner; vilka som var till vänster, i mitten, till höger; vilka som skulle göras till vänner och när, vilka som skulle attackeras och när. Det vände lätt tidigare fiender till vänner och sedan tillbaka till fiender igen. Exempelvis lierade sig partiet under perioden med den demokratiska revolutionen med kapitalister; och under den socialistiska revolutionen eliminerade den kapitalister. I ett annat exempel utnyttjades ledare för andra demokratiska partier, såsom Zhang Bojun [24] och Luo Longji [25], medgrundare av "Kinas demokratiska liga", som KKP:s supportrter under den period då statsmakten övertogs, men förföljdes senare som "högeranhängare".

3. Kommunistpartiet är ett raffinerat professionellt gäng

Kommunistpartiet har använt tvåsidiga strategier, en sida mjuk och flexibel och den andra hård och sträng. Dess mjukare strategier inkluderar propaganda, enade fronter, att sprida missämja, spionage, att anstifta revolt, dubbelspel, att tränga in i människors sinnen, hjärntvätt, lögn och bedrägeri, mörkläggnings av sanningen, psykologiska övergrepp och att skapa en terrorstämning. Genom att göra dessa saker skapar KKP ett rädslsyndrom i människornas hjärtan, vilket lätt får dem att glömma partiets missgärningar. Dessa myriader av metoder kunde krossa den mänskliga naturen och föstra mänskligheten till illvillighet. KKP:s hårda taktiker inkluderar våld, väpnad kamp, förföljelse, politiska rörelser, mord på vittnen, kidnappning, undertryckande av olikänkande, väpnad attack, periodiska nedslag, etc. Dessa aggressiva metoder skapar och vidmakthåller terror.

Kommunistpartiet använder både mjuka och hårda metoder samtidigt. Ibland kan de vara avslappnade i en del fall men strikta i andra, eller också kan de vara avslappnade utåt och hårda i inre angelägenheter. I en avslappnad anda uppmuntrade KKP uttryckande av olika åsikter men, som när man lockar ut ormen ur sin håla, skulle de som sade sin mening bara bli förföljda under den påföljande perioden med strikt kontroll. KKP använde ofta demokrati för att utmana KMT, men när intellektuella i de KKP-kontrollerade områdena inte höll med partiet så kunde de bli torterade eller till och med halshugna. Som exempel kan vi se på den skamliga "Vilda liljor-incidenten". Den intellektuelle Wang Shiwei (1906-1947) skrev essän *Vilda liljor* för att uttrycka sina ideal som var jämlikhet, demokrati och medmänsklighet. På grund av den rensades han ut under "Yan'an utrensningen" och blev ihjälhackad av KKP med yxor 1947.

En veteran tjänsteman som hade utstått plågor i Yan'an-utrensningen mindes att när han stod under inte nsiv press, ivägsläpad och tvingad att erkänna, så var det enda han kunde göra att förråda sitt samvete och hitta på lögn. Till en början mädde han dåligt av att blanda in och sätta dit sina kamrater. Han hatade sig själv så mycket att han ville ta livet av sig. Som av en tillfällighet hade en pistol lagts på bordet. Han tog den, riktade den mot sitt huvud och tryckte av. Det fanns inga kulor i pistolen! Den person som undersökte honom kom in och sade: "Det är bra att du medgav att det du har gjort var fel. Partipolicyn är överseende." Kommunistpartiet skulle veta att man hade nått sin gräns, veta att man var "lojal" mot partiet, då hade man klarat testet. KKP försätter en alltid först i en dödsfälla och njuter sedan av all ens smärta och förödmjukelse. När man når gränsen och bara önskar dö så träder partiet "vänligt" fram för att visa en ett sätt att leva. Man säger: "bättre en levande ynkrygg än en död hjärtle." Man blir så tacksam mot partiet som sin räddare. Åratal senare fick den här tjänstemannen höra talas om *Falun Gong*, en qigong- och kultiveringsmetod som startade i Kina. Han tyckte att metoden var bra. När förföljelsen av Falun Gong började år 1999, kom emellertid hans smärtsamma minnen av det förgångna tillbaka till honom och han vågade inte längre säga att Falun Gong var bra.

Kinas siste kejsare, *Pu-Yi* [26] upplevde liknade den som den här tjänstemannen hade. När han satt fängslad i KKP:s celler och såg människor bli dödade efter en, så trodde han att han snart skulle dö. För att överleva lät han sig bli hjärntvättad och samarbetade med fångelsevakterna. Senare skrev han en självbiografi Den första halvan av mitt liv, vilken användes av KKP som exempel på framgångsrik ideologisk omstöpning.

Enligt moderna medicinska undersökningar drabbas många offer för intensiv press och isolering av en onormal beroendekänsla gentemot dem som tagit dem tillfånga, vilket kallas *Stockholmsyndromet*. Offrens humör – lycka eller ilska, glädje eller sorg – styrdes av humöret hos dem som tagit dem tillfånga. Minsta ynnest till offren tas emot med djup tacksamhet. Det finns beskrivningar där offren har utvecklat "kärlek" gentemot dem som berövat dem friheten. Detta psykologiska fenomen har länge använts framgångsrikt av KKP både mot fiender och i kontrollen och omstöpnings av medborgarnas sinnen.

4. Partiet är det mest illasinnade

Majoriteten av KKP:s generalsekreterare har stämpats som anti-kommunist. Det är tydligt att KKP lever ett eget liv med sin egen oberoende kropp. Partiet styr tjänstemännen och inte tvärtom. I "Sovjetområdena" i Jiangxi-provinsen, medan KKP var omringat av KMT och knappt kunde överleva, bedrev det fortfarande interna utrensningssoperationer föregivande att man slog ned den "Anti-bolsjevikiska kären" och avrättade sina egna soldater nattetid eller stenade dem till döds för att spara på kulor. I norra Shaanxi-provinsen påbörjade KKP, medan det var inklämt mellan japanerna och KMT, massutrensningen i Yan'an-utrensningen och många människor dödade. Denna typ av uppre-

pade storskaliga massakrer hindrade inte KKP från att utvidga sin makt till att till slut styra hela Kina. KKP utökade mönstret med intern rivalitet och att döda varandra från de små Sovjetområdena till hela nationen.

KKP är som en elakartad tumör och i dess snabba utveckling har tumörens centrum redan dött men den fortsätter att sprida sig till de friska organismerna i yttre kanterna. Efter att organismerna och kropparna har infiltrerats växer nya tumörer fram. Hur bra eller dålig en person än är från början så skulle han eller hon efter att ha gått med i KKP bli en del av den destruktiva kraften. Ju hederligare personen är, desto mer destruktiv skulle han bli. Utan tvekan kommer den här tumören att fortsätta växa tills det inte finns någonting kvar som den kan livnära sig på. Därefter kommer concern säkert att dö.

Grundaren av det kinesiska kommunistpartiet, Chen Duxiu, var en intellektuell och ledare för fjärde-maj-studentrörelsen. Det visade sig att han inte var någon vän av våld och han varnade KKP-medlemmarna för att om de försökte omvända KMT till de kommunistiska ideologierna eller var för intresserade av makt så skulle det säkerligen leda till spända relationer. Chen var en av de mest aktiva i fjärde-majgenerationen men också tolerant. Trots det var han den förste som stämplades som "högerflanksopportunist".

En annan KKP-ledare, Qu Qiubai, ansåg att KKP-medlemmar borde delta i slag och strider, organisera revolter, kullkasta myndigheter och använda extrema metoder för att vända det kinesiska samhället tillbaka till dess normala sätt att fungera. Men han erkände innan sin död: "Jag vill inte dö som revolutionär. Jag lämnade er rörelse för länge sedan. Ja, historien spelade ett spratt och förde mig, en intellektuell, upp på revolutionens politiska arena och höll mig kvar där i många år. Till sist kunde jag ändå inte komma över mina egna aristokratiska åsikter. Jag kan trots allt inte bli en proletariats krigare." [27]

KKP-ledaren Wang Ming argumenterade på inrådan av Komintern för ett förenande med KMT i kriget mot japanerna, istället för att utöka partiets bas. Vid KKP:s möten kunde Mao Zedong och Zhang Wentian [28] inte övertala denne kamrat, och inte heller kunde de avslöja sanningen om situationen: på grund av Röda arméns begränsade militära styrka skulle de inte kunna hålla stånd ens mot en division av japanerna på egen hand. Om KKP mot bättre vetande skulle ha bestämt sig för att slåss så skulle Kinas historia säkert se annorlunda ut. Mao Zedong var tvungen att hålla tyst på mötena. Senare blev Wang Ming avlägsnad, först för att ha avvikt åt "vänsterfalangen", och sedan stämplad som opportunist tillhörande högerfalangens ideologi.

Hu Yaobang, en annan partisekreterare, som tvingades begära avsked i januari 1987, hade vunnit tillbaka det kinesiska folkets stöd till KKP genom att ge rättvisa åt många oskyldiga offer som hade blivit kriminaliserade under Kulturrevolutionen. Ändå blev han till slut utsparkad.

Zhao Ziyang, den senast fallne sekreteraren [29], ville hjälpa KKP med att främja reformer, men hans handlingar medförde förskräckliga konsekvenser för honom.

Så vad kunde varje ny ledare för KKP åstadkomma? Att verkligen reformera KKP skulle medföra dess död. Refor-

merarna skulle snabbt upptäcka att deras makt togs ifrån dem av KKP. Det finns en viss gräns för vad medlemmar kan göra när det gäller att omvandla partisystemet. Så KKP har ingen chans att lyckas med reformering.

Alla partiledarna är dåliga, men hur har KKP då kunnat fortsätta revolutionen och utöka den? Vid många tillfällen när KKP stod på sin höjdpunkt – tillika var som mest ondskefull – så misslyckades deras högsta tjänstemän på sina poster. Det berodde på att deras mått av ondska inte motsvarade de höga kraven från partiet, vilket om och om igen har valt ut de mest onda. Många partiledare slutade sina politiska liv i tragedi, men KKP har överlevt. De ledare som överlevde sina positioner var inte de som kunde påverka partiet, utan de som kunde uppfatta dess onda intentioner och följa dem. De stärkte KKP:s förmåga att överleva kriser, och gav sig själva helt till partiet. Inte undra på att partimedlemmar kunde strida med himlen, slåss med jorden och kämpa mot andra människor. Men de kunde aldrig gå emot partiet. De är partiets tama verktyg eller i högsta grad symbiotiskt sammankopplade med partiet.

Skamlöshet har blivit en otrolig egenskap hos dagens KKP. Enligt partiet gjordes alla dess misstag av enskilda partiledare, t.ex. Zhang Guotao [30] eller *De fyra gäng*. [31] Mao Zedong bedömdes av partiet ha tre delar misstag och sju delar prestationer, medan Deng Xiaoping bedömde sig själv ha fyra delar misstag och sex delar prestationer, men partiet självt hade aldrig fel. Även om partiet hade fel, ja, då är det partiet självt som har korrigerat misstagen. Därför uppmärksammar partiet sina medlemmar att "se framåt" och "inte trassla in sig i gångna räkneskaper". Många saker skulle kunna ändra sig: kommunistparadiset görs till ett alldagligt mål med socialistmat och husrum; marxism-leninismen ersätts med "Tre representationer". Människor borde inte bli förvånade över att se KKP förespråka demokrati, och öppna upp för trosfrihet, och överge Jiang Zemin över en natt, eller återupprätta Falun Gongs namn, om det bedömer att det är nödvändigt för att upprätthålla kontrollen. Det finns en sak som aldrig ändras sig beträffande KKP: den grundläggande strävan efter partiets mål – överlevnad och upprätthållande av sin makt och kontroll.

KKPhar blandat våld, terror och intensiv indoktrinering för att skapa sin teoretiska grund, vilken sedan görs till partiets natur, partiets högsta princip, andan hos dess ledare och partiets hela funktionsmekanism samt kriterierna för alla KKP-medlemmarnas handlande. Kommunistpartiet är hårt som stål, och dess disciplin är fast som järn. Alla medlemmarnas intentioner måste vara desamma, och agerandet hos alla dess medlemmar måste helt stämma överens med partiets politiska agenda.

Slutsats

Varför har historien valt Kinas kommunistparti framför alla andra politiska krafter i Kina? Som vi alla vet finns det i den här världen två krafter, två val. En är den gamla och onda, vars mål är att göra det onda och välja det negativa. Den andra är den rättfärdiga och goda, vilken väljer det rätta och välvilliga. KKP valdes av de gamla krafterna. Orsaken till valet är just att KKP har samlat all världens ondska,

kinesisk eller utländsk, forntida och samtida. Det är en typisk representant för de onda krafterna. KKP utnyttjade i högsta grad människors medfödda oskuld och välvilja för att bedra, och steg för steg har det fått övertaget och skaffat sig dagens kapacitet att förstöra.

Vad menade partiet när det påstod att det inte skulle bli något nytt Kina utan kommunistpartiet? Från dess grundande 1921 fram till att det tog den politiska makten 1949 finns det klara bevis på att utan bedrägeri och våld skulle KKP inte sitta vid makten. KKP skiljer sig från alla andra typer av organisationer genom att det följer en förvrängd marxist-leninistisk ideologi och gör vadhelst det vill. Det kan förklara allt som det gör med höga teorier och klipskt sammankoppla dem med vissa delar av massorna och på så sätt "rättfärdiga" sina handlingar. Det sänder ut propaganda varje dag, och klär sina strategier i olika principer och teorier och bevisar att det självt har rätt i all evighet.

Utvecklingen av KKP har varit en process med ackumulering av ondska, utan någon som helst ära. KKP:s historia berättar för oss just om dess orätmätighet. Det kinesiska folket valde inte KKP, istället tvingade KKP kommunismen, detta främmande väsen, på det kinesiska folket genom att använda kommunismens onda karaktärsdrag – ondska, bedräglighet, uppvisning, lössläppande av samhällets avskum, spionage, röveri, kamp, eliminering och kontroll.

Anmärkningar

[1] Från den kommunistiska kamp-sången *Internationalen*.

[2] Från Maos Rapport om en undersökning av bonderörelsen i Hunan (mars 1927).

[3] En kinesisk legend, *Den vithåriga flickan*, är historien om en odödlig kvinna som lever i en grotta och har de övernaturliga förmågorna för att belöna dygd och bestraffa synd, stötta de rättfärdiga och tygla de onda. Men i "modernt" kinesiskt drama, opera och balett beskrivs hon som en flicka som tvingades fly till en grotta efter att hennes fader hade slagits ihjäl för att ha vägrat gifta bort henne till en gammal gudsherre. Hon blev vithårig av näringsbrist. Detta blev ett av de mest välkända "moderna" dramerna i Kina och uppvigade till klasshat mot gudsherrarna.

[4] Trasproletariat. Termen syftar på klassen med utslagna, nedgångna eller ljusskygga element som utgör en del av befolkningen i industricentra. Det inkluderar tiggare, prostituerade, gangsters, skojare, bedragare, småkriminella, luffare, ständigt arbetslösa eller icke anställbara personer som har blivit utkastade av industrin och alla sorters utklassade, förfallna eller degraderade element. Uttrycket myntades av Marx i Klasskampen i Frankrike, 1850.

[5] Zhou Enlai (5 mars 1898 – 8 januari 1976) hade ställning som nummer två efter Mao i KKP:s historia. Han var en ledargestalt i KKP och Folkrepubliken Kinas premiärminister från 1949 till sin död.

[6] Gu Shunzhang var ursprungligen en av cheferna för KKP:s specialagent-system. 1931 arresterades han av KMT och hjälpte dem med att avslöja många av KKP:s hemliga agenter. Alla åtta av Gus familjemedlemmar blev senare dödade genom strypling och begravda i den franska koncessionen i Shanghai. För mer information se The CCP's History of Assassinations (<http://english.epochtimes.com/news/4-7-14/22421.html>).

[7] Kriget mellan KKP och KMT i juni 1946. Kriget utmärktes av tre fälttåg i rad: Liaoxi-Shenyang, Huai-Hai och Peking-Tianjin, varpå KKP störtade KMT:s styre, vilket ledde till grundandet av Folkrepubliken Kina den första oktober, 1949.

[8] Chiang Kai-shek (1887-1975) Kinesisk general och politiker. Kinas president 1943-49. KMT:s ledare och sedemera även Taiwans ledare. Deltog i 1911 års revolution som störtade kejsardömet. Efter år av strider med KKP ingicks vapenstillstånd 1937 inför hotet från Japan. Inbördeskriget återupptogs 1945 och slutade 1949 med att han fördrevs till Formosa (Taiwan) där en USA-stödd regim, Nationalist-Kina upprättades. (Källa: Nordstedts uppslagsbok 1985)

[9] Hu Zongnan (1896-1962), som kom från länet Xiaofeng (numera tillhörande länet Anji) i Zhejiangprovinsen, var i tur och ordning vice kommandör och fungerade som kommandör och personalchef för KMT:s Sydvästra militära och administrativa högkvarter.

[10] Li Xiannian (1909-1992) en av de högre ledarna i KKP. Han var Kinas president 1983. Han spelade en viktig roll genom att hjälpa Deng Xiaoping att återta makten i oktober 1976 vid slutet av Kulturrevolutionen.

[11] När KKP påbörjade jordreformen

delade det in människor i kategorier. Bland de definierade fiendeklasserna hamnar intellektuella intill gudsherrarna, de reaktionära, spionerna, etc. och rankas som Nummer 9.

[12] Från en dikt av Sima Qian, en historiker i Västra Handynastin. Hans berömda dikt lyder: "Alla måste dö; man dör endera med större tyngd än berget Taishan eller lättare än en fjäder". Taishan är ett av de största bergen i Kina.

[13] Yang Kuisong: "En översikt över det finansiella stöd som Moskva försåg det kinesiska kommunistpartiet med från 1920 till 1940 (1)", Nr 27, nätupplaga från 21 Century (30 juni 2004). Hemsida: <http://www.cuhk.edu.hk/ics/21c/supplem/essay/040313a.htm> (kinesiska). Författaren Yang Kuisong var forskare i samtidshistoria vid den Kinesiska akademien för samhällsvetenskap. För närvarande är han professor vid Avdelningen för historia, Pekings universitet och adjunkt vid Eastern China Normal University.

[14] Den Norra expeditionen var ett fälttåg 1927, lett av Chiang Kai-shek som hade som mål att ena Kina under KMT:s styre och sätta punkt för lokala krigsherrars styre. Det lyckades i stort sett uppnå dessa mål. Under den Norra expeditionen var KKP allierad med KMT.

[15] Den revolutionära rörelsen under KKP-KMT-alliansen, präglad av den Norra expeditionen.

[16] Sun Yat-sen (1866-1925), grundare av det moderna Kina.

[17] Den Nationella revolutionsarmén kontrollerad av KMT, var Republiken Kinas nationella armé. Under perioden med KKP-KMT-alliansen inkluderade den KKP-medlemmar som anslöt sig till alliansen.

[18] Den 12 april 1927 startade KMT, lett av Chiang Kai-shek, en militär operation mot KKP i Shanghai och flera andra städer. Fler än 5 000-6 000 av KKP:s medlemmar tillfångatogs och många av dem dödades i Shanghai mellan 12 april och årsslutet 1927.

[19] Området vid berget Jinggangshan anses vara KKP:s första revolutionära bas på landsbygden och kallas "Röda arméns vagga".

[20] Slagen vid Liaoxi-Shenyang, Peking-Tianjin, och Huai Hai var de tre största slagen som KKP utkämpade mot KMT, från september 1948 till januari 1949, vilka utplånade många av KMT:s sprängtrupper. Miljoner liv gick till spillo i dessa tre slag.

[21] Lin Biao (1907-1971) en av KKP:s högre ledare, tjänstgjorde under Mao Zedong som medlem av Kinas politbyrå, som vice ordförande (1958) och försvarsminister (1959). Lin anses vara arkitekten bakom den Stora kulturrevolutionen i Kina. Lin utnämndes till Maos efterträdare 1966 men föll i onåd 1970. Lin hade förankringar om sitt fall och det rapporteras att han var inblandad i ett kuppförsök och försökte fly till Sovjetunionen när kuppen blev avslöjad. Under flykten kraschade hans plan i Mongoliet och han dödades.

[22] Qu Qiubai (1899-1935) är en av KKP:s tidigare ledare och mest berömda vänsterskribenter. Han tillfångatogs av KMT den 23 februari 1935, och dog den 18 juni samma år.

[23] De "Tre representationerna" nämndes för första gången i ett tal av Jiang Zemin i februari 2000. Enligt denna doktrin måste partiet alltid representera utvecklingstrenden hos

Kinas avancerade produktionskrafter, orienteringen hos Kinas avancerade kultur och de grundläggande intressena hos den överväldigande majoriteten av det kinesiska folket.

[24] Zhang Bojun (1895-1969) var en av grundarna av "Kinas demokratiska liga", ett demokratiskt parti i Kina. Han klassificerades som en första gradens högeranhängare år 1957 av Mao Zedong och var en av de få "högeranhängare" som inte fick upprättelse efter Kulturrevolutionen.

[25] Luo Longji (1898-1965) var en av grundarna av "Kinas demokratiska liga". Han klassificerades som en högeranhängare år 1958 av Mao Zedong och var en av de få "högeranhängare" som inte fick upprättelse efter Kulturrevolutionen.

[26] Pu-Yi, manchuriskt namn Aisin Gioro (1906-1967), Kinas siste kejsare (1908-1912), regerade under namnet Hsuan Tung. Efter hans abdikering gav den nya republikanska regeringen honom en stor statlig pension och lät honom bo i den Förbjudna staden i Peking fram till 1924. Efter 1925 levde han i den japanska marionettstaten i Tianjin. 1934, som regent under namnet K'ang Te, blev han kejsare i den japanska marionettstaten Manchukuo, eller Manchuriet. Han tillfångatogs av ryssarna 1945 och hölls fången av dem. 1946 vittnade Pu-yi vid Tokyos krigsförbrytarrättegång om att han hade varit den japanska militärens ofrivilliga verktyg och inte, så som de påstod, ett instrument för Manchuriskt självbestämmande. 1950 överlämnades han till de kinesiska kommunisterna och sattes i fängelse i Shenyang där han satt fram till 1959, då Mao Zedong gav honom amnesti.

[27] Från Qu Qiubai, "Några ord till" den 23 maj 1935, innan hans död den 18 juni 1935.

[28] Zhang Wentian (1900-1976), en viktig ledare inom KKP sedan 1930-talet. Han var vice utrikesminister i Kina från 1954-1960. Han förföljdes till döds år 1976 under Kulturrevolutionen. Hans fall fick upprättelse i augusti 1979.

[29] Den siste av de tio generalsekreterarna i KKP som avlägsnades på grund av att han motsatte sig användandet av våld för att stoppa studentdemonstrationerna på Himmelska Fridens Torg år 1989.

[30] Zhang Huotao (1897-1979), en av KKP:s grundare. Han utslöts ur KKP i april 1938. Han begav sig till Taiwan i november 1948, sedan till Hongkong 1949. Han emigrerade till Kanada 1968.

[31] "De fyra gänget" bildades av Mao Zedongs hustru Jiang Qing (1913-1991), Shanghais Propagandaavdelnings tjänsteman Zhang Chunqiao (1917-1991), litteraturkritikern Yao Wenyuan (1931) och Shanghais säkerhetsman Wang Hongwen (1935-1992). De fick makt under den Stora kulturrevolutionen (1966-1976) och dominerade kinesisk politik under det tidiga 70-talet.

3. Tredje kommentaren

Om det kinesiska kommunistpartiets tyranni

Förord

När man talar om tyranni så påminns de flesta kineser om *Qin Shi Huang* (259-210 f. Kr., den förste kejsaren av Qindynastin), som utövade förtryck och brände filosofiska böcker och begravnade konfucianska lärda levande. Qin Shi Huangs hårda behandling av sitt folk kom från hans policy att "upprätthålla sitt styre med alla resurser under Himlen".[1] Den här policyn hade fyra huvudaspekter: orimligt höga skatter; slöseri med mänsklig arbetskraft till projekt ämnade att glorifiera honom själv; brutal tortyr under hårda lagar och bestraffning också av lagbrytarens familjemedlemmar och grannar; kontroll av människors sinnen genom blockering av all tanke- och yttrandefrihet genom att bränna böcker och till och med begrava intellektuella levande. Under Qin Shi Huangs styre hade Kina en befolkning på ca 10 miljoner; Qins domstol kommanderade ut över två miljoner till tvångsarbete. Qin Shi Huang införde sina hårda lagar i den intellektuella världen och förbjöd tankefriheten utan pardon. Under hans styre dödades tusentals konfucianska lärda och ämbetsmän som kritiserade regeringen.

Idag är det kinesiska kommunistpartiets (KKP:s) våld och övergrepp till och med allvarigare än den tyranniska Qindynastiens. KKP för en "kampfilosofi", och dess styre bygger på en serie "klasskamper", "välgvalskamper" och "ideologiska kamper", såväl i Kina som gentemot andra nationer. Mao Zedong, Folkrepubliken Kinas förste kommunistpartiledare, uttryckte det rakt på sak med orden: "Vad har Qin Shi Huang att skryta med? Han dödade bara 460 konfucianska lärda, men vi dödade 46 000 intellektuella. Det finns folk som anklagar oss för att, likt kejsare Qin Shi Huang, utöva diktatur och vi erkänner alltihop. Det stämmer med verkligheten. Det är synd att de inte gav oss tillräckligt mycket beröm, så vi måste bättra på det". [2]

Låt oss ta en titt på Kinas mödosamma 55 år under KKP:s styre. Eftersom partiets grundläggande filosofi är "klasskamp" så besparade det sig ingen möda utan begick, efter maktovertagandet, folkmord och uppnådde sitt skräckvälde med hjälp av våldsamt revolution. Dödande och hjärntvätt har använts hand i hand för att förtrycka all annan tro än den kommunistiska teorin. KKP har lanserat den ena rörelsen efter den andra för att självt framstå som ofelbart och gudalikt. Det har följt sina teorier om klasskamp och våldsamt revolution och har försökt rensa ut olikstänkande och samhällsklasser som

opponerar sig, och det har använt våld och bedrägeri för att tvinga hela det kinesiska folket till att bli lydiga tjänare till dess tyranniska styre.

I. Jordreformer – utrotandet av godsägarklassen

Knappt tre månader efter grundandet av Kina satte KKP upp elimineringen av godsägarklassen som en av riktlinjerna i sitt landsomfattande jordreformsprogram. Partiets slogan "land till proletariatet" tillfredsställde den själviska sidan hos de egendomslösa bönderna, uppmuntrade dem att strida mot jordägarna med vilka medel som helst och att bortse från den moraliska aspekten av dessa handlingar. Jordreformskampanjen föreskrev uttryckligen eliminering av godsägarklassen och delade in landsortsbefolkningen i olika sociala grupper. Tjugo miljoner landsortsbor runt om i landet stämplades som "godsägare, rika bönder, reaktionärer eller dåliga element". Dessa nya utstötta utsattes för diskriminering, förödmjukelse och förlust av alla medborgerliga rättigheter. Allteftersom jordreformskampanjen utvidgades till avlägsna områden och byar med etniska minoriteter, utvidgades också partiets organisationer snabbt. Partikommittéer i städerna och partigrenar i byarna spred sig över hela Kina. De lokala grenarna var språkrör som förmedlade instruktioner från KKP:s centralkommitté, befann sig i frontlinjen för klasskampen och eggade upp bönder till att resa sig mot sina godsägare. Nära 100 000 godsägare dog under den här rörelsen. I vissa områden dödades KKP och bönderna hela familjer, oavsett kön och ålder, som ett sätt att totalt utrota godsägarklassen.

Under tiden lanserade kommunistpartiet sin första propagandavåg och tillkännagav att – "Ordförande Mao är den store räddaren av folket" och att "endast KKP kan rädda Kina." Under jordreformen fick egendomslösa bönder vad de ville ha genom partiets policy av att skörda utan att arbeta, plundra utan att bry sig om vilka medel som användes. Fattiga bönder gav partiet äran för förbättringarna i deras liv och accepterade på så vis partiets propaganda som sade att det arbetade för folkets intresse.

För de bönder som fått sig mark tilldelad blev de goda dagarna med "odlare har sin mark" inte långvariga. Inom två år

tvingade kommunistpartiet på bönderna ett antal system, såsom samarbetsgrupper, kommuner på grundnivå, kommuner på hög nivå och folkkommuner. Genom att använda en slogan som kritiserade "kvinnor med bundna fötter" – det vill säga, alla som är långsamma – drev KKP på och utövade press, år efter år, och manade på så vis bönderna att "kasta sig in i" socialismen. Med spannmål, bomull och matolja placerade under ett landsomfattande inköps- och distributionssystem, uteslöts de viktigaste jordbruksprodukterna från handelsutbyte. Dessutom etablerade KKP ett registreringssystem för boende som hindrade bönder från att ta sig till städerna för att finna arbete eller vistas där. De som var registrerade som boende på landsbygden tilläts inte köpa spannmål i statliga butiker och deras barn vägrades undervisning i städerna. Böndernas barn kunde bara bli bönder, vilket förvandlade 360 miljoner landsortsbor från tidigt 1950-tal till andra klassens medborgare.

Med början 1978, under de första fem åren efter att man bytt från systemet med folkkommuner till ett system där varje familj tog ansvar, fick en del av de 900 miljoner bönderna något ökade inkomster och något förbättrad social status. Men denna magra förmån förlorades snart på grund av en prisstruktur som gynnade industrivaror framför jordbruksvaror; bönderna kastades in i fattigdom än en gång. Inkomstgapet mellan stads- och landsortsbefolkningen har därefter ökat drastiskt och de ekonomiska klyftorna fortsätter att vidgas. Nya godsägare och rika bönder har återigen dykt upp på landsbygden. Uppgifter från kommunistpartiets språkrör, nyhetsbyrån Xinhua, visar att sedan 1997 har statsinkomsterna i de

större spannmålsproducerande områdena och inkomsten för de flesta hushållen på landsbygden varit stillastående, eller till och med gått ned i vissa fall. Med andra ord har böndernas vinst från jordbruksproduktionen faktiskt inte ökat. Kvoten mellan stads- och landsortsinkomsterna har ökat från 1,8:1 vid mitten av 1980-talet till 3,1:1 idag.

II. Reformen inom industri och handel – utrotandet av kapitalistklassen

En annan klass som kommunistpartiet ville eliminera var landets bourgeoisie, vilken ägde kapital i storstäder och i städer på landsorten. Under tiden som man reformerade Kinas industri och handel hävdade det kinesiska kommunistpartiet att kapitalistklassen och arbetarklassen var olika till naturen: den förstnämnda var exploaterande medan den senare var icke-exploaterande och anti-exploaterande. Enligt den här logiken var kapitalistklassen född till att exploatera och skulle inte sluta göra det förrän den dött ut; den kunde bara elimineras, inte reformeras. Under sådana premisser använde KKP både dödande och hjärntvätt för att omvandla kapitalister och köpmän. Partiet använde sin sedan länge beprövade metod att stödja de lydiga och krossa dem som misstycckte. Om man gav upp sina tillgångar till staten och stödde partiet ansågs man bara vara ett smärre problem bland folket. Om man å andra sidan motsade eller klagade på KKP:s policy så skulle man stämplas som reaktionär och

bli föremål för dess drakoniska diktatur.

Under det skräckväldet som följde på dessa reformer lämnade kapitalister och affärsinnehavare ifrån sig sina tillgångar. Många av dem kunde inte stå ut med den förödmjukelse som de drabbades av och begick självmord. Chen Yi, Shanghais dåvarande borgmästare, frågade varje dag, "Hur många fallskärmsshoppare är det idag?" och syftade på antalet kapitalister som begått självmord genom att hoppa från hustaken. På bara några få år eliminerade KKP fullständigt privat ägande i Kina.

Alltmedan partiet tillämpade sina program för jord- och industrireformer lanserade det ett flertal massrörelser som följde det kinesiska folket. Dessa rörelser inkluderade: förtrycket av "kontrarevolutionärer", kampanjer för reformerande av tanken, utrensningen av anti-KKP-gäng ledd av Gao Gang och Rao Shushi, och avslöjandet av Hu Fengs [3] "kontrarevolutionära" grupp, de "Tre anti-kampanjerna", de "Fem anti-kampanjerna", och den vidare utrensningen av kontrarevolutionärer. KKP använde dessa rörelser för att sikta in sig på och brutalt förfölja oräkneliga oskyldiga människor. I varje politisk rörelse utnyttjade det fullständigt sin kontroll över regeringens resurser genom partiets kommittéer, avdelningar och underavdelningar. Tre partimedlemmar skulle bilda en liten kampstyrka och infiltrera alla byar och bostadsområden. Dessa kampstyrkor var allestädes närvarande och ingen undkom deras vakande blickar. Detta djupt rotade kontrollnätverk, ärt från KKP:s nätverk av "Partiavdelningar installerade inom armén" under krigsåren, har sedan dess spelat en nyckelroll under senare politiska rörelser.

III. Eliminering av religioner och religiösa grupper

Ett annat illdåd som det kinesiska kommunistpartiet begick efter bildandet av Folkrepubliken Kina var det brutala förtrycket av religioner och det fullständiga förbudet mot alla religiösa grupper på gränsnivå. År 1950 instruerade KKP sina lokalregeringar att förbjuda alla icke officiella trosförhållanden och hemliga samfund. Partiet slog fast att de "feodala" underjordiska grupperna inte var något annat än ett verktyg i händerna på godsägare, rika bönder, reaktionärer och Kuomintangens agenter. I denna landsomfattande rörelse mobiliserade regeringen de klasser som de litade på till att peka ut och förfölja medlemmar av religiösa grupper. Regeringar på olika nivåer blev direkt involverade i att upplösa "vidskepliga grupper" såsom kristna, katolska, taoistiska (speciellt de som trodde på I-Kuan Tao/Yi Guan Dao) och Buddhistiska församlingar. De beordrade alla medlemmar av dessa kyrkor, tempel och religiösa samfund att registrera sig hos regeringskontoren och att ångra sitt tidigare engagemang. Att underlåta att göra detta skulle innebära hård bestraffning. År 1951 förkunnade regeringen formellt regler som hotade dem som fortsatte vara aktiva i inofficiella religiösa grupper med livsstridsdom eller dödsstraff.

Den här rörelsen förföljde ett stort antal godhjärtade och laglydiga gudfruktiga. Ofullständig statistik visar att KKP under 1950-talet förföljde åtminstone tre miljoner troende och underjordiska gruppmed-

lemmar, av vilka en del dödades. Partiet genomsökte nästan varje hushåll över hela landet och förhörde dess medlemmar; det till och med krossade statyer av köksguden som kinesiska bönder av tradition har dyrkat. Detta agerande förstärkte dess budskap att kommunistideologin var den enda legitima ideologin och den enda legitima tron. Konceptet "patriotiska" troende dök snart upp. Statskonstitutionen skyddade enbart "patriotiska" troende. Verkligheten var den att oavsett vilken religion man trodde på så fanns det endast ett kriterium: man måste följa KKP:s instruktioner och man måste erkänna att partiet stod över alla religioner. Om man var kristen så var KKP den kristne Gudens gud. Om man var Buddhist så var KKP den ursprungliga Buddhas Buddha. Bland muslimer var KKP Allahs Allah. När det handlade om den Levande Buddhan inom tibetansk Buddhism så lade sig KKP i och skulle självt välja vem som skulle vara den Levande Buddhan. KKP gav dig inget annat val än att säga och göra det som det beordrade dig att säga och göra. Alla troende tvingades följa partiets målsättningar medan man uppehöll sin respektive tro bara till namnet. Om man underlät att göra detta skulle man bli föremål för partiets förföljelse och diktatur.

Enligt en rapport utförde 20 000 kristna en undersökning bland 560 000 kristna i huskyrkor i 207 städer i 22 provinser i Kina. Undersökningen fann att bland huskyrkornas besökare stod 130 000 under regeringens övervakning (Internet-tidningen *Humanity and Human Rights* den 22 februari 2002). Fram till år 1957 hade KKP dödat över 11 000 religiösa anhängare och hade godtyckligt arresterat och pressat pengar från många fler (*How the Chinese Communist Party Persecuted Christians*, 1958).

Genom att utrota godsägarklassen och kapitalistklassen och genom att förfölja ett stort antal troende och laglydiga människor, banade KKP vägen för kommunismen till att bli Kinas allomfattande religion.

IV. Anti-högerrörelsen – landsomfattande hjärntvätt

År 1956 bildade en grupp ungerska intellektuella Petöfi-cirkeln, vilken höll forum och debatter som var kritiska mot den ungerska regeringen. Gruppen startade en nationell revolution i Ungern, vilken krossades av sovjetiska soldater. Mao Zedong tog denna "ungerska händelse" som en läxa. År 1957 använde KKP i Kina slagordet att "låta hundra blommor blomma och hundra åsikter höras" för att locka fram kinesiska intellektuella och massorna till att "hjälpa partiet med att korrigera sig självt". Syftet var att locka fram "anti-partielement" bland folket. I sitt brev från 1957 till partichefer i provinserna talade Mao Zedong om sin avsikt att "locka ut ormarna ur sina hålor" genom att låta dem fritt få ge luft åt sina åsikter under sken av ytttrandefrihet och korrigering av partiet.

Slagorden vid den tiden uppmuntrade människor att säga sin mening och lovade att det inte skulle bli några repressalier – partiet skulle inte "plocka grisknorrar, slå med käppar, utfärda hattar eller göra upp efter hösten", vilket innebar att partiet inte skulle leta fel, attackera, stämpla någon eller söka vedergällning. Trots detta in-

ledde det snart en "anti-höger-kampanj", i vilken 540 000 som vågat säga sin mening blev förklarade "högeranhängare". Bland dem förlorade 270 000 sina arbeten och 230 000 stämplades som "medelhöger" eller "anti-socialistiska element anti-KKP". Senare summerade någon partiets politiska förföljelsestrategier i fyra punkter: 1) Locka ormarna ut ur deras hålor 2) Fabricera brott; plötsliga attacker och med ett ord bestämma över himmel och jord 3) Attackera obehagligt under föregivande av att bota sjukdomar och rädda människor 4) Tvinga fram självkritik och använda de hårdaste stämplat.

Vilka var då de "reaktionära tal" som hade orsakat att så många högeranhängare och anti-kommunister förvisades till nära 30 års vistelse i avlägsna hörn av landet? De "tre huvudsakliga reaktionära teorierna", målen för allmänna och intensiva angrepp vid den tiden, bestod av några tal av Luo Longji, Zhang Bojun och Chu Anping. En närmare titt på vad de lade fram och föreslog visar att deras önskningar var ganska ofarliga.

Lou föreslog skapandet av en gemensam kommission för KKP och olika "demokratiska" partier för att undersöka avvikelser i de "Tre anti-kampanjerna" och de "Fem anti-kampanjerna" och rörelserna för utrensandet av reaktionärer. Det Statliga rådet självt presenterade ofta någonting för den Politiska rådgivningskommittén och för Folkkongressen för påseende och kommentarer, och Zhang föreslog att den Politiska rådgivningskommittén och Folkkongressen skulle inkluderas i beslutsprocessen.

Chu föreslog att eftersom icke-partimedlemmar också hade bra idéer, såväl som självförtroende och ansvarskänsla, så var det inte nödvändigt att över hela landet utnämna parti-medlemmar till chefer på varje arbetsenhet, liten eller stor, eller ens för grupperna under varje arbetsenhet. Det var heller inte nödvändigt att allt, stort som smått, måste göras på det sätt som partimedlemmar föreslog. Alla tre hade uttryckt sin villighet att följa KKP och inget av deras förslag hade överskridit gränserna utstakade av de kända orden av författaren och kritiken Lu Xun [4]: "Min mästare, din dräkt har blivit smutsig. Var snäll och ta av den så skall jag tvätta den åt dig". I likhet med Lu Xun uttryckte dessa "högeranhängare" foglighet, undergivenhet och respekt.

Ingen av de fördömda "högeranhängarna" föreslog att KKP skulle störtas; allt de hade erbjudit var konstruktiv kritik. Men just på grund av de här förslagen förlorade tiotusentals människor sin frihet, och miljontals familjer blev lidande. Det som därpå följde var fler rörelser, såsom "att anförtro sig till KKP", exponera de hårdnackade, de nya "Tre anti-kampanjerna", skicka intellektuella till landsbygden för att utföra hårt arbete och tillfångata de högeranhängare som missades i första omgången. Vem som än hade meningsskiljaktigheter med arbetsplatschefen, särskilt partisekreteraren, skulle stämplas som anti-KKP. Partiet utsatte dem för ständig kritik eller skickade dem till arbetsläger för tvångsomskolning. Ibland omplacerade partiet hela familjer till landsbygden och utestängde deras barn från högre utbildning eller från att ansluta sig till armén. De kunde inte heller söka arbete i städerna. Familjerna skulle förlora sin anställningstrygghet och allmänna hälsoförmåner. De blev obetydliga medlemmar

i bondeklassen och utstötta även bland andraklassens medborgare.

Efter förföljelsen av de intellektuella utvecklade en del lärda en dubbel personlighet. De följde noga den "Röda Solen" och blev KKP:s "tillgängliga intellektuella", som gjorde eller sade allt som partiet begärde. Vissa andra blev reserverade och distanserade sig från politiska frågor. Kinesiska intellektuella, vilka av tradition hade en stark ansvarskänsla gentemot nationen, har varit tystade sedan dess.

V. Det Stora språnget – skapande av osanning för att testa människors lojalitet

Efter anti-högerrörelsen började Kina frukta sanningen. Alla deltog i att lyssna till osanningar, berätta osanningar, hitta på falska historier, och man undvek och dolde sanningen genom lögn och rykten. Det Stora språnget var en landsomfattande kollektiv övning i att ljuga. Hela befolkningen gjorde, under ledning av kommunistpartiets onda spöke, många befängda saker. Både lögnare och de som man ljög för blev bedragna. I den här kampanjen av lögn och befängda handlingar inympade KKP sin våldsamma, onda energi i sinnet på det kinesiska folket. Vid den tiden sjöng många människor sånger som främjade det Stora språnget: "Jag är Jadekejsaren, jag är Drakungen. Jag befäller de tre bergen och fem fjällen att vika undan, här kommer jag!" [5] Policys såsom "att uppnå en spannmålsproduktion på 75 000 kg per hektar" "fördubbla stålproduktionen" och "passera Storbritannien på 10 år och USA på 15 år" tillämpades år efter år. Dessa policys resulterade i en allvarlig, landsomfattande hungersnöd som tog miljontals liv.

Under den åttonde partikonferensen under KKP:s åttonde Centralkommittémöte i Lushan år 1959, vem av deltagarna höll inte med General Peng Dehuai [6] om att det Stora språnget framåt, initierat av Mao Zedong, var dåligt? Men att stödja Maos policy eller inte, markerade skiljelinjen mellan lojalitet och förräderi eller skiljelinjen mellan liv och död. I en berättelse från Kinas historia, när Zhao Gao [7] hävdade att en hjort var en häst, kände han till skillnaden mellan en hjort och en häst, men han kallade medvetet en hjort för en häst för att kontrollera folkopinionen, tysta diskussionerna och utvidga sin egen makt. Lushan-plenumet resulterade i att till och med Peng Dehuai tvingades skriva på en resolution som fördömde och rensade bort honom själv från Centralregeringen. Under kulturrevolutionens senare år tvingades Deng Xiaoping på att liknade sätt lova att han aldrig skulle överklaga regeringens beslut att avlägsna honom från hans poster.

Samhället litat till tidigare erfarenheter för att förstå omvärlden och vidga sina vyer. KKP har emellertid fråntagit folket möjligheten att lära från historiska erfarenheter och läxor. Den officiella mediacensuren har bidragit till att ytterligare försämma människors förmåga att skilja på gott och ont. Efter varje politisk rörelse försågs de yngre generationerna med endast partiets upplyftande redogörelser, men har berövats analyserna, idealen och erfarenheterna från äldre generationers insiktsfulla personer. Som resultat har folket

bara splittrad information som grund för förståelsen av historien och bedömningen av nya händelser, och de tror sig själva ha rätt medan de i själva verket har avvikit tusentals mil från sanningen. På så sätt har KKP grundligt genomfört sin policy att hålla folket i okunnighet.

VI. Kulturrevolutionen – hemsökelse av det onda spöket, världen uppochnedvänd

Kulturrevolutionen var en storslagen föreställning som sattes upp av kommunistpöket då det besatte hela Kina. År 1966 rullade en ny våldsvåg in över Kina, och en okontrollerbar röd terror skakade bergen och frös floderna till is. Skribenten Qin Mu beskrev kulturrevolutionen i dystra termer:

”Det var sannerligen en katastrof utan motstycke: [KKP] fängslade miljoner på grund av deras förbindelse med en [utpekad] familjmedlem, tog livet av ytterligare miljoner, splittrade familjer, förvandlade barn till ligister och skurkar, brände böcker, rev gamla byggnader och förstörde forna intellektuella gravar och begick sålunda alla sorters brott i revolutionens namn.”

Försiktiga siffror anger antalet onaturliga dödsfall i Kina under kulturrevolutionen till 7,73 miljoner.

Människor tror ofta felaktigt att våldet och blodbadet under kulturrevolutionen till största delen skedde under rebellrörelserna, och att det var rödgardisterna och rebellerna som stod för dödadet. Emellertid visar tusentals officiellt publicerade kinesiska läsnamner att toppen för onaturliga dödsfall under kulturrevolutionen inte var 1966, när rödgardisterna kontrollerade större delen av regeringsorganisationerna, eller 1967 när rebellerna stred bland olika grupper med vapen, utan snarare 1968 när Mao återtog kontrollen över hela landet. Mördarna i dessa ökända fall var ofta armén, beväpnade hemvärnssoldater och KKP-medlemmar på alla regeringsnivåer.

Följande exempel illustrerar hur våldet under kulturrevolutionen var KKP:s och de regionala regeringarnas policy, inte rödgardisternas extrema uppträdande. Partiet har dolt partiledarnas och regeringstjänstemännens direkta uppvigling av och inblandning i våldet.

I augusti 1966 förvisade rödgardisterna Pekingbor som i tidigare rörelser hade klassats som ”godsägare, rika jordbrukare, reaktionärer, dåliga element och högeranhängare” och tvingade ut dem på landsbygden. Ofullständig officiell statistik visade att 33 695 hem söktes och 85 196 Pekingbor förvisades från staden och skickades dit där deras föräldrar ursprungligen kom ifrån. Rödgardister över hela landet följde detta exempel och förvisade över 400 000 stadsbor till landsbygden. Till och med högt uppsatta tjänstemän, vilkas föräldrar var godsägare, stod inför förvisning till landsbygden.

I själva verket planerade KKP utdrivningskampanjen redan innan kulturrevolutionen började. Den tidigare borgmästaren i Peking, Peng Zhen, deklarerade att bosatta i Peking skulle vara lika ideologiskt rena som ”glasskivor och kristall”,

vilket innebar att alla invånare med en dålig klassbakgrund skulle förvisas ur staden. I maj 1966 beordrade Mao sina underordnade att ”skydda huvudstaden”. Ett huvudstadens arbetslag sattes upp, lett av Ye Jianying, Yang Chenwu och Xie Fuzhi. En av den här gruppens uppgifter var att använda polisen för att utvisa Pekingbor med dålig klassbakgrund.

Den här historien klargör orsaken till att regeringen och polisen inte ingrep utan snarare stödde rödgardisterna när de genomsökte hem och förvisade mer än två procent av Pekingborna. Allmänna säkerhetsministern, Xie Fuzhi, krävde att polisen inte skulle ingripa mot rödgardisternas aktioner utan snarare erbjuda dem råd och information. Rödgardisterna utnyttjades helt enkelt av partiet till att utföra en aktion som var planerad, och därefter, i slutet av 1966, övergavs dessa rödgardister av partiet. Många av dem stämplades som kontrarevolutionärer och fängslades, och andra skickades ut på landsbygden, tillsammans med andra stadsungdomar för att arbeta och reformera sina tankar. Den Västra Stadens rödgardistorganisation, vilken ledde förvisningen av stadsborna, etablerades under partiledares ”omhändertagande” vägledning. Dess order publicerades efter revidering av dåvarande generalsekreteraren vid det Statliga rådet.

Efter bortförandet av Pekingbor med dålig klassbakgrund, påbörjade landsbygden ytterligare en omgång av förföljelse av dåliga klasselement. Den 26 augusti 1966, överlämnades ett tal av polisministern Xie Fuzhi till Daxings polisbyrå under dess arbetsmöte. Xie beordrade polisen att assistera rödgardisterna i genomsökandet av de ”fem svarta klasserna” (jordägare, rika bönder, reaktionärer, dåliga element och högeranhängare) hem, genom att förse dem med råd, information och hjälp under räderna. Den skändliga Daxing-massakern [8] skedde efter direkta anvisningar från polisen; organisationerna var direktören och partisekreteraren inom polisen, och mördarna var till största delen hemvärnssoldater som inte ens skodade barnen.

Många blev upptagna i KKP för deras ”goda uppförande” under liknande massakrer. Enligt ofullständig statistik för Guangxi-provinsen deltog omkring 50 000 partimedlemmar i dödadet. Bland dem blev fler än 9 000 upptagna i partiet kort efter att de hade dödat någon, fler än 20 000 begick mord efter att de antagits till partiet, och fler än 19 000 andra partimedlemmar deltog i dödade på ett eller annat sätt.

Under kulturrevolutionen tillämpades klassteorin även på misshandel. De dåliga förtjänade det om de blev slagna av de goda. Det var hedervärt för en dålig person att slå en annan dålig person. Det var ett missförstånd om en god person slog en annan god person. En sådan teori uppfunnades av Mao sprids vitt i rebellrörelserna. Våld och dödade fick en omfattande spridning i enlighet med logiken att klasskampens fiender förtjänade allt våld som de utsattes för.

Från den 13 augusti till den 7 oktober 1967 dödade hemvärnssoldaterna i Dao-länet i Hunan-provinsen medlemmar ur organisationen ”Xiangjiang Vind och Åska” och medlemmar i de ”fem svarta klasserna”. Slaktandet pågick i 66 dagar; fler än 4 519 människor i 2 778 hushåll dödades i 468 brigader (administrativa byar) tillhörande 36 folkkommuner i 10

stadsdelar. I hela regionen som bestod av 10 län dödades totalt 9 093 människor, av vilka 38 % tillhörde de ”fem svarta klasserna” och 44 % var deras barn. Den äldsta personen som dödades var 78 år och den yngsta var bara 10 dagar gammal.

Det här är endast ett exempel på våld i ett litet område under kulturrevolutionen. Efter bildandet av ”revolutionskommittén” i Inre Mongoliet i början av 1968, dödades fler än 350 000 människor under inventeringen av klasstillhörighet samt utrensningen av ”Folkrevolutionspartiet” i Inre Mongoliet. År 1968 deltog tiotusentals människor i Guangxi-provinsens ”4.22”-massaker på en folkmassa där fler än 110 000 dödades.

De här fallen visar att de större aktionerna med våldsamt dödade under kulturrevolutionen alla skedde efter uppvigling och instruktioner direkt från partiledare, vilka uppmuntrade och utnyttjade våld för att förfölja och mörda medborgare. De mördare som var direkt inblandade i att leda och utföra dödade kom oftast från militären, polisen beväpnade hemvärnsmän och nyckelmedlemmar inom partiet och Ungdomsligan.

Om KKP använde bönder för att störta godsägare i avsikt att erhålla mark under jordreformen, om de använde arbetarklassen under industri- och handelsreformen för att störta kapitalister i avsikt att skaffa sig tillgångar, och om de utrotade alla intellektuella i opposition under anti-höger rörelsen, vad var då meningen med allt dödade under kulturrevolutionen? KKP använde en grupp för att döda en annan, och man litade inte på någon klass. Även om du tillhörde arbetarna eller bönderna, två klasser som partiet tidigare förlitat sig på, så skulle ditt liv vara i fara om din åsikt skiljde sig från partiets. Så till sist, vad var allt detta till för?

Syftet var att etablera kommunismen som den absolut enda religionen till att dominera hela landet, och inte bara kontrollera staten utan även varje individs sinne.

Kulturrevolutionen förde kommunistpartiet och Mao Zedongs personkult till ett klimax. Det var tvungen att använda Maos teori för att diktera allt och en enda persons vision måste ingutas i tiotals miljoner människors sinnen. Kulturrevolutionen, som på sätt och vis saknar motstycke och som ingenting någonsin kommer att kunna mäta sig med, specificerade medvetet inte vad som inte kunde göras. Istället betonade partiet ”vad som kan göras och hur man gör det. Ingenting utanför den här ramen kunde göras eller ens tas under övervägande”.

Under kulturrevolutionen utförde alla i landet en ritual som liknade religiösa ritualer: be partiet om instruktioner på morgnen och rapportera till partiet på kvällen, saluera ordförande Mao flera gånger om dagen och tillönska honom ett oändligt långt liv, och be politiska böner varje dag, morgon och kväll. Nästan varje skrivkunnig person hade fått erfara att skriva självkritiserande uttalanden och tanke-rapporter. Maos citat såsom de följande citerades ofta: ”Bekämpa våldsamt varje självvisk policy.” ”Utför instruktioner vare sig du förstår dem eller ej; fördjupa din förståelse under utförandeprocessen.”

Endast en ”gud” (Mao) fick dyrkas; endast en skrift (Maos lära) fick studeras. Inom kort framskred ”gudaskapandet” till den grad att folk inte kunde köpa mat i matsalen om de inte reciterade ett citat eller saluterade Mao. När man handlade,

åkte buss eller till och med ringde ett telefonsamtal, måste man recitera ett av Maos citat, även om det var totalt irrelevant. I dessa ritualer som ett led i dyrkan var folk antingen fanatiska eller cyniska, och stod i båda fallen redan under kontroll av det kommunistiska onda spöket. Att hitta på lögn, tolerera lögn och lita till lögn blev det kinesiska folkets livsstil.

VII. Reformen och öppnandet – våldet trappas upp med tiden

Kulturrevolutionen var en period full av blodspillan, dödade, sorg, förlust av samvetet och hopblandning av vad som är rätt och fel. Efter kulturrevolutionen ändrade KKP-ledarna ofta sina fanor. KKP och dess regering har bytt ledarskap sex gånger på 20 år. Privat ägande har återvänt till Kina, skillnaderna i levnadsstandard mellan städerna och landsbygden har ökat, ökonomierna har snabbt brett ut sig, floder har torkat ut, droganvändning och prostitution har ökat. Alla de ”brott” som KKP bekämpat tilläts nu åter.

Kommunistpartiets skoningslösa hjärta, oärliga natur, onda gärningar och förmåga att störta landet i fördärv ökade. Under massakern på Himmelska Fridens Torg 1989 mobiliserade partiet arméer och stridsvagnar för att döda de studenter som protesterade på Himmelska Fridens Torg. Den ondskefulla förföljelsen mot Falun Gong-utövare är ännu värre. I oktober 2004 mobiliserade staden Yulin i Shaanxi-provinsen över 1 600 kravallpoliser för att arrestera och skjuta över 50 bönder i avsikt att beröva bönderna deras jord. Den kinesiska regeringens politiska kontroll fortsätter att sätta sin lit till partiets kamp- och våldsfilosofi. Den enda skillnaden från tidigare är att partiet har blivit än mer bedrägligt.

Stiftandet av lagar

KKP har aldrig slutat att skapa konflikter bland folket. Det har förföljt ett stort antal medborgare som anklagats för att vara reaktionärer, anti-socialister, dåliga element och medlemmar av onda sekt. Partiets totalitära natur fortsätter att ha konflikter med alla andra medborgargrupper och organisationer. Under etiketten att ”upprätthålla ordningen och stabilisera samhället”, har partiet fortsatt att ändra förordningar, lagar och regler och alla som inte håller med regeringen har förföljts som reaktionärer.

I juli 1999 tog Jiang Zemin, mot de flesta andra politbyråmedlemmars vilja, ett personligt beslut om att utrota Falun Gong på tre månader; landet blev åter snabbt insvept i förtal och lögn. Efter att Jiang Zemin fördömt Falun Gong som en ”ond sekt” i en intervju med den franska tidningen *Le Figaro*, följde den officiella kinesiska propagandan upp detta genom att snabbt publicera artiklar som pressade alla i landet till att vända sig emot Falun Gong. Den Nationella folkkongressen tvingades godkänna ett otydligt ”beslut” som hanterade onda sekt; strax därpå utfärdade Högsta folkdomstolen, Folkets högsta åklagarmyndighet och åklagarmyndigheten en ”förklaring” till ”beslutet”.

Den 22 juli 1999 publicerade nyhetsbyrån Xinhua uttalanden där ledare för KKP:s organisationsdepartement och

propagandadepartementet offentligt gav stöd till Jiangs förföljelse av Falun Gong. Det kinesiska folket snärjdes in i förföljelsen enbart för att det var ett beslut fattat av partiet. De kan endast lyda order och vågar inte göra några invändningar.

Under de fem senaste åren har regeringen använt en fjärdedel av nationens ekonomiska tillgångar till att förfölja Falun Gong. Alla i landet har tvingats genomgå ett test; de flesta som erkände att de utövade Falun Gong men som vägrade ge upp utövningen har förlorat sina arbeten; en del har dömts till tvångsarbete. Falun Gong-utövarna har inte brutit mot några lagar, och inte heller har de förrättat landet eller gått emot regeringen; de har endast haft en tro på "Sanning, Godhet och Tålmod". Ändå blev hundratusentals fängslade. Emedan KKP har genomdrivit en hård informationsblockad har fler än 3024 (clearwisdom.net) människor torterats till döds, vilket bekräftats av familjemedlemmar; det verkliga antalet dödade är mycket högre.

Nyhetsrapportering

Den 15 oktober 2004 rapporterade Hongkong-baserade *Wenweipao* att när Kinas 20:e satellit återvände till jorden föll den ned på och förstörde Huo Jiyus hus i staden Penglai, som ligger i Dayinlänat i Sichuanprovinsen. Rapporten citerade chefen för Dayins länsstyrelse, Ai Yuqing, som sade att man bekräftat att den "svarta klumpen" var satelliten. Ai var själv ställföreträdande platschef för projektet med att bärga satelliten. Emellertid rapporterade Xinhuas nyhetsbyrås nätupplaga endast vid vilken tidpunkt satelliten bärgats och betonade att det var den 20:e vetenskapligt och tekniskt experimentella satellit som blivit bärgad av Kina. Xinhuas nyhetsbyrås nätupplaga nämnde inte med ett ord att satelliten hade förstört ett hus. Detta är ett typexempel på kinesiska mediernas konsekventa praxis att endast rapportera de goda nyheterna och dölja de dåliga, i enlighet med partiets instruktioner.

Lögner och förtal som förmedlats av tidningar och TV har i hög grad hjälpt till att verkställa KKP:s policy i alla de gångna politiska rörelserna. Partiets order skulle omedelbart utföras av landets medier. När partiet ville starta en anti-högrörelse rapporterade media över hela Kina som en röst högeranhängarnas brott. När partiet ville starta folkkommuner började varenda tidning i hela landet att föra fram fördelarna med folkkommuner. Inom den första månaden av förföljelsen av Falun Gong förtalade alla TV- och radiostationer ideligen Falun Gong under bästa sändningstid för att hjärntvätta människor. Sedan dess har Jiang ideligen utnyttjat alla medier för att fabricera och sprida lögner och förtal om Falun Gong. Däri ingår satsningen på att sporra till hat mot Falun Gong över hela landet genom att rapportera falska nyheter om att Falun Gong-utövare begår mord och självmord. Ett exempel på sådan falsk rapportering är den iscensatta "självränningen på Himelska Fredens Torg", som kritiserades av frivilligorganisationen Internationell utbildningsutveckling, som en aktion iscensatt av regeringen för att lura människor. Under de senaste fem åren har inga tidningar eller TV-stationer från Kina rapporterat om sanningen om Falun Gong.

Folket är vant vid de falska nyhetsrapporterna. En äldre reporter från nyhetsby-

rån Xinhua sade en gång: "Hur kan man lita på ett Xinhua-reportage?" Människor har till och med beskrivit kinesiska nyhetsbyråer som partiets vakthund. Texten till en folksång lyder: "Det finns en hund uppfödd av partiet som vaktar partiets grind. Den skulle bita vemhelst partiet vill att den ska bita, och bita så många gånger som partiet vill."

Utbildning

I Kina blev utbildning ytterligare ett verktyg för kontroll av människor. Det ursprungliga syftet med utbildning var att intellektuella skulle skaffa sig såväl *kunskap* som ett gott *omdöme*. Kunskap syftar på förståelsen av information, data och historiska händelser; omdöme syftar på analysprocessen, att undersöka, kritisera och att återanvända sådan kunskap – en process av andlig utveckling. De som har kunskap utan riktigt omdöme kallas bokmålare, inte sanna intellektuella med ett socialt samvete. Detta är anledningen till att det i kinesisk historia är de intellektuella med rättfärdigt omdöme, inte de som endast innehar kunskap, som har åtnjutit stor respekt. Under KKP:s kontroll är emellertid Kina fyllt av intellektuella som har kunskap utan omdöme eller som inte vågar använda sitt omdöme. Skolundervisningen fokuserade på att lära eleverna att inte göra saker som partiet inte ville att de skulle göra. Under senare år har alla skolor börjat lära ut politik samt det kinesiska kommunistpartiets historia med standardiserade läroböcker. Lärarna trodde inte på innehållet i böckerna, ändå tvingade "partidisciplinen" dem att lära ut det mot sin vilja. Eleverna trodde varken på böckerna eller på sina lärare, ändå måste de memorera allt i texten för att klara tentorna. Nyligen inkluderades frågor om Falun Gong i termins- och inträdesproven till universitet och gymnasier. Elever som inte känner till standardsvaren får inga höga poäng och förlorar chansen att komma in på bra universitet eller gymnasier. Om en elev vågar säga sanningen kommer han omedelbart att relegeras från skolan och förlora alla chanser till formell utbildning.

Inflytandet från tidningar och regeringsdokument har medfört att många välkända ordspråk eller fraser, såsom Maos citat: "Vi borde stödja vad fienden än motsätter sig, och motsätta oss vad fienden än stödjer" har spridits som sanningar i det allmänna utbildningssystemet. Den negativa effekten är omfattande: den har förgiftat människors hjärnan, trängt undan välviljan och förstört moralprincipen om att leva i fred och harmoni.

År 2004 analyserade Kinas informationscenter en undersökning utförd av *Kina Sina Net*, och resultaten visar att 82,6 % av kinesiska ungdomar höll med om att man kan skymfa kvinnor, barn och fångar under krig. Det här resultatet är chockerande. Men det återspeglar det kinesiska folkets sinne, särskilt den yngre generationens, vilken saknar en grundläggande förståelse när det gäller väl villigt styre som är baserat på traditionell kultur och människans natur.

Den 11:e september 2004 högg en fanatisk man i staden Suzhou ner 28 barn med en kniv. Den 20:e samma månad knivskadade en man i Shandongprovinsen 25 grundskoleelever. Några grundskolelärare tvingade elever att göra smållare för hand för att samla in pengar till skolan, vilket resulterade i en explosion där elever dog.

Förverkligandet av den politiska hållningen

KKP:s ledning har ofta använt hot och tvång för att förverkliga sin politiska hållning. Ett av de medel de använde var politiska slagord. Under lång tid använde partiet antalet affischerade slagord som ett kriterium för bedömning av den politiska insatsen. Under kulturrevolutionen blev Peking ett "rött hav" fullt av affischer över en natt, med slagordet "Ner med de härskande kapitalisterna i partiet". På landsbygden var skyltarna ironiskt nog förkortade till "Ner med det härskande partiet".

För att främja skogslagen utfärdade nyligen Skogsbyrån och alla dess stationer och skogsvårdskontor en strikt order om en standardmängd med slagord som skulle sättas upp. Om kvoten inte uppfyllades skulle det anses att man inte klarat uppgiften. Som resultat satte lokala regeringskontor upp ett stort antal slagord såsom: "Alla som bränner bergen åker i fängelse." Inom administrationen för födelsek kontroll har det under senare år funnits ännu mer skrämmande slagord såsom: "Om en person bryter mot lagen kommer hela byn att steriliseras", "Hellre en grav till än ett barn till" eller "Om han inte steriliserar sig som han borde kommer hans hus att rivas; om hon inte utför abort som hon borde kommer hennes kor och risfält att beslagtas". Det fanns fler slagord som bryter mot de mänskliga rättigheterna och Konstitutionen som lod: "Du kommer att sova i fängelset imorgon om du inte betalar skatterna idag."

Ett slagord är i grund och botten en metod för marknadsföring, men på ett mer rättframt och repetitivt sätt. Så den kinesiska regeringen använder ofta slagord för att främja politiska idéer, uppfattningar och ståndpunkter. Politiska slagord kan också betraktas som budskap som regeringen ger till sitt folk. Emellertid är det inte svårt att uppfatta tendenserna av våld och grymhet i KKP:s policyfrämjande slagord.

VIII. Hjärntvätta hela landet och förvandla det till ett "sinnets fängelse"

Det effektivaste vapnet som KKP använder för att upprätthålla sitt tyranniska styre är dess kontrollsystem. På ett välorganiserat sätt påtvingar partiet alla medborgare en mentalitet av lydnad. Så länge partiet systematiskt kan organisera ett sätt att beröva människor deras självklara mänskliga rättigheter så spelar det ingen roll om det motsäger sig självt eller ständigt ändrar sin politiska hållning. Regeringens tentakler är alltså närvarande. Vare sig det är på landsbygden eller i tätbebyggda områden så styrs medborgarna genom så kallade gatu- eller stadskommittéer. Att gifta eller skilja sig och att få barn skulle tills nyligen godkännas av dessa kommittéer. Partiets ideologi, tänkesätt, organisationer, samhällsstruktur, propagandamekanismer och administrationssystem tjänar bara dess diktatoriska syften. Genom regeringssystemen strävar partiet efter att kontrollera varje individs tankar och handlingar.

Brutaliteten som KKP kontrollerar sitt folk med begränsas inte till den fysiska tortyr som det tillfogar. Partiet tvingar

också människor att ge upp sin förmåga att tänka självständigt och gör dem till rädda, självbeskyddande ynkyggar som inte vågar göra sina röster hörda. Målet för partiets styre är att hjärntvätta varenda en av de egna medborgarna så att de tänker och talar som partiet, och gör vad det förespråkar.

Det finns ett talesätt som lyder: "Partiets policy är som månen, den ändrar sig var 15:e dag". Oavsett hur ofta partiet ändrar sin policy så måste alla i landet följa den noggrant. När du utnyttjas som resurs i attacker mot andra måste du tacka partiet för att det uppskattar din styrka; när du blir skadad måste du tacka KKP för att det "lär dig en läxa"; när du felaktigt diskrimineras och KKP senare ger dig upprättelse måste du tacka KKP för att det är generöst och kapabelt att rätta till sina misstag. Det kinesiska kommunistpartiet bedriver tyranni genom ständiga cykler av förtryck följt av gottgörelse.

Efter 55 års tyranni har KKP spärrat in nationens sinne och begränsat det inom ramen för vad som är tillåtet enligt KKP. Om någon skulle hysa tankar utanför denna ram räknas det som ett brott. Efter upprepade kamper hyllas dumhet som visdom; att vara feg är det sätt man överlever på. I ett modernt samhälle där internet är huvudkanalen för informationsutbyte, ber partiet till och med sitt folk att praktisera självdisciplin och avstå från att läsa nyheter utifrån eller logga in på webbsidor med nyckelord såsom "människliga rättigheter" och "demokrati".

KKP:s rörelse som innebär att hjärntvätta sitt folk är absurd, brutal och usel, och ändå överallt förekommande. Den har förvrängt det kinesiska samhällets moralvärderingar och principer och totalt förändrat nationens uppförandestandard och livsstil. KKP använder oavbrutet mental och fysisk tortyr för att stärka sin absoluta auktoritet när det gäller att styra Kina med den allomfattande "KKP-religionen".

Slutsats

Varför måste det kinesiska kommunistpartiet oavbrutet kämpa för att behålla makten? Varför tror det att så länge det existerar liv så är det oupphörliga stridigheter? För att uppnå sitt mål tvekar det varken att mörda människor eller förstöra ekologin, och inte heller bryr det sig om att majoriteten av jordbrukarna och många stadsbor lever i fattigdom.

Är det för kommunismens ideologi som KKP går igenom en ändlös kamp? Svaret är Nej. En av kommunistpartiets principer är att göra sig av med privat ägande, vilket det försökte göra när det kom till makten. Partiet trodde att privat ägande var roten till all ondska. Efter den ekonomiska reformen på 1980-talet tillät emellertid privat ägande åter i Kina och det blev skyddat av konstitutionen. Genom att sticka hål på partiets lögnar kommer människor tydligt se att under partiets 55 år av styre har det endast iscensatt ett drama där egendom omfördelats. Efter flera omgångar av sådan omfördelning omvandlade det helt enkelt andras kapital till sin egen privata egendom.

KKP påstår sig vara "arbetarklassens pionjär". Dess uppgift är att utrota kapitalistklassen. Emellertid tillåter dess stadgar nu otvetydigt kapitalister att gå med i partiet. Partimedlemmar tror inte längre på partiet och kommunismen, och KKP:s existens är inte försvarbar. Det som åter-

står av kommunistpartiet är endast ett skal tömt på sitt påstådda innehåll.

Var den långvariga kampen till för att hålla partimedlemmarna fria från korruption? Nej. Efter det att KKP suttit vid makten i 55 år är korruption, förskingring, olaga förvaltning och handlingar som skadar nationen och folket, fortfarande utbredda bland partitjänstemän över hela landet. Av det totala antalet partitjänstemän i Kina på cirka tjugo miljoner har under senare år åtta miljoner blivit prövade och straffade för brott relaterade till korruption. Varje år klagar omkring en miljon människor till högre myndigheter över de korrupta tjänstemän som inte har utretts. Från januari till september 2004 utredde Kinas nationella förvaltning av utländsk valuta fall av olaglig handel med utländsk valuta i 35 banker och 41 företag, och hittade 120 miljoner USA-dollar i illegala transaktioner. Enligt senare års statistik har inte mindre än 4 000 partitjänstemän undkommit från Kina med förskingrade pengar, och de medel som de stulit från staten uppgår till tiotals miljarder USA-dollar.

Var målet med kamperna att förbättra människors utbildning och medvetenhet och hålla dem intresserade av rikets affärer? Svaret är återigen "Nej". I dagens Kina är materialistisk strävan utan hejd och människor förlorar det goda hjärtat. Det har blivit normalt för människor att bedra anhöriga och lura vänner. När det gäller en mängd viktiga frågor såsom mänskliga rättigheter eller förföljelsen av Falun Gong, är många kineser antingen oberörda eller vägrar öppna munnen. Att behålla tankarna för sig själv och att välja att inte säga sanningen har blivit en grundläggande överlevnadsteknik i Kina. Under tiden har KKP gång på gång vid lagliga tillfällen eggat upp allmänhetens nationalistiska känslor. Det kan till exempel organisera kineser till att kasta sten på den amerikanska ambassaden och bränna amerikanska flaggor. Det kinesiska folket har behandlats antingen som en lydig massa eller en våldsam pöbel, men aldrig som medborgare med garanterade mänskliga rättigheter. Kulturellt framåtskridande är grunden för att höja folkets medvetenhet. Konfucius och Mencius moralprinciper har under årtusenden etablerat moralstandarder och moralprinciper. "Om alla dessa [moral-] principer överges, då skulle människorna inte ha några lagar att följa och inte kunna skilja på gott och ont. De skulle förlora riktningen ... Tao (även Dao) skulle bli förstörd". [9]

Syftet med KKP:s klasskamp är att fortlöpande skapa kaos, genom vilket det stadigt kan etablera sig självt som det absolut enda regerande partiet och religionen i Kina, och använda partiets ideologi för att kontrollera det kinesiska folket. Regeringsinstitutioner, militären och nyhetsmedierna är alla verktyg som används av kommunistpartiet i utövandet av dess våldsamma diktatur. Partiet som har fört obotliga sjukdomar till Kina står självt inför sitt fränfalle, och dess kollaps är oundviklig.

En del människor oroar sig över att landet kommer att råka i kaos om partiet faller samman. Vem kommer att ersätta KKP i rollen att styra Kina? Under Kinas 5 000-åriga historia är fuffiga 55 år med KKP:s styre lika kort som ett flyktigt moln. Olyckligtvis har partiet dock under denna korta period på 55 år brutit ner traditionella trosuppfattningar och värdegrunder; förstört de traditionella moralprinciperna

och samhällsstrukturen; vänt omtanke och kärlek mellan människor till kamp och hat; samt ersatt vördnaden för himlen, jorden och naturen med förmåtenheten att "människan besegrar naturen". Med den ena destruktiva aktionen efter den andra har partiet ödelagt de sociala, moraliska och ekologiska systemen och lämnat den kinesiska nationen i djup kris.

Att älska, nära och utbilda folket betraktades av varje välvillig ledare i Kinas historia som regeringens plikt. Den mänskliga naturen strävar efter godhet och regeringens roll är att hjälpa folket att praktisera denna ursprungliga mänskliga egenskap. Mencius sade: "Detta är människornas sätt att vara: de med beständiga medel kommer att ha beständiga hjärtan, medan de utan beständiga medel inte kommer att ha beständiga hjärtan." [10] Utbildning utan välstånd har varit ineffektiv; de tyranniska ledarna som inte har haft någon kärlek till folket men som har dödat de oskyldiga har blivit föraktade av det kinesiska folket.

I Kinas 5 000-åriga historia har det funnits många välvilliga ledare, såsom kejsare Yao och kejsare Shun i forna tider, kejsare Wen och kejsare Wu under Zhou-dynastin, kejsare Wen och kejsare Jing under Handynastin, kejsare Tang Taizong under Tangdynastin, och kejsare Kangxi och kejsare Qianlong under Qingdynastin. Det välstånd som åtnjöt under dessa dynastier var helt och hållet ett resultat av att ledarna praktiserade den himmelska Tao och följde läran om medelvägen, och strävade efter fred och stabilitet. Kännetecknen för goda ledare är att de drar nytta av dygdiga och duktiga människor, är öppna för olika åsikter, främjar rättvisa och fred, och ger folket vad det behöver. På det här sättet kommer medborgarna att följa lagen, bibehålla en känsla av värdighet, leva lyckliga och arbeta effektivt.

När man tittar på världsliga angelägenheter ställer vi oss ofta frågan vem som bestämmer om en stat kommer att blomstra eller försvinna, även om vi vet att en nations uppgång och fall har sina skäl. När KKP är borta kan vi förvänta oss att fred och harmoni återvänder till Kina. Människor kommer att åter bli sanna, välvilliga, ödmjuka och toleranta och nationen kommer åter att bry sig om människors grundläggande behov, och alla yrken kommer att blomstra.

Anmärkningar

[1] Från "Annaler över livsmedel och handelsvaror" ur *Den forna Han-dynastiens historia (Han Shu)*. "Allt under Himlen" syftar på Kina under kejsarna.

[2] Qian Bocheng, *Oriental Culture*, fjärde utgåvan, 2000.

[3] Gao Gang och Rao Shushi var båda medlemmar av Centralkommittén. Efter en misslyckad satsning i en maktkamp 1954 anklagades de för konspiration i syfte att splittra partiet och blev därefter utdrivna ur partiet. Hu Feng, forskare och litteraturkritiker, motsatte sig KKP:s sterila litteraturpolicy. Han blev utdriven ur partiet 1955 och dömd till 14 års fängelse. Från 1951 till 1952 initierade KKP de "Tre anti-kampanjerna" och de "Fem anti-kampanjerna", rörelser med det påstådda målet att eliminera korruption, slöseri och byråkrati inom partiet, regeringen, armén och massorganisationer.

[4] Lu Xun eller Lu Hsün (25 september 1881 – 19 oktober 1936) anses ofta vara grundaren av den moderna kinesiska (Baihua) litteraturen. Han var också en känd översättare. Som en vänsterorienterad författare spelade Lu en viktig roll i den kinesiska litteraturhistorien. Hans böcker påverkade starkt många kinesiska ungdomar. Efter att ha återvänt till Kina från medicinstudier 1909 i Sendai, Japan, blev han föreläsare vid Pekinguniversitetet och började författa.

[5] Såväl *Jadekejsaren* som *Drakungen* är kinesiska mytologiska figurer. *Jadekejsaren*, av barnen och allmänheten kallad "Farfar Himmel", är Himlens härskare och bland de viktigaste gudarna i den Taoistiska gudavärlden. *Drakungen* är den gudomliga härskaren över de fyra haven. Vart och ett av haven, vilka hänger samman med var sitt av de fyra väderstrecken, styrs av en Drakung. Drakungarna bor i kristallpalats som vaktas av räksoldater och krabbgeneraler. Utöver att härska över livet under vattnet manipulerar också Drakungarna molnen och regnet. Drakungen över det östra havet sägs ha det största territoriet. [6] Peng Dehuai (1898-1974): Kinesisk kommunistgeneral och politisk ledare. Peng var chefsbefälhavare

under Koreakriget, vice ordförande i Statsrådet, politbyråmedlem, och försvarsminister från 1954 till 1959. Han blev avlägsnad från sina officiella befattningar efter att ha ogillat Maos vänsteranhängares taktik på KKP:s partikonferens i Lushan 1959. [7] Zhao Gao, Chefseunuck under Qindynastin. Efter Kejsare Qin Shi Huangs död, år 210 e. Kr., förfalskade Zhao Gao, premiärminister Li Si och kejsarens andre son Hu Hai, två av kejsarens testamenten, och gjorde Hu Hai till ny kejsare och beordrade kronprins Fu Su att begå självmord. Senare uppstod konflikter mellan Zhao Gao och Hu Hai. Zhao förde in en hjort i det kejserliga hovet och sade att det var en häst. Endast en handfull av ämbetsmännen vågade säga emot och sade att det var en hjort. Zhao Gao ansåg att de ämbetsmän som kallade djuret en hjort var emot honom och avlägsnade dem från deras platser vid hovet.

[8] Daxing-massakern inträffade i augusti 1966 under bytet av parti-ledarskap i Peking. Vid den tiden höll Xie Fuzhi, ministern för allmän säkerhet, ett tal vid ett möte med Pekings allmänna säkerhetsbyrå, och förespråkade att man inte skulle ingripa under rödgardisternas aktioner mot de "Fem svarta klasserna". Detta tal vidarebefordrades inom kort till ett av Daxings allmänna säkerhetsbyrås ständiga kommittés möten. Efter mötet agerade Daxings allmänna säkerhetsbyrå omedelbart och skapade en plan för att uppvigla massorna i Daxing-distriktet till att döda de "Fem svarta klasserna".

[9] Från Kang Youwei, Samlingar av politiska skrifter, 1981. Zhonghua Zhuju. Kang Youwei (1858-1927) var en viktig reformtänkare under sen Qingperiod.

[10] Från Mencius.